

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่
แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ

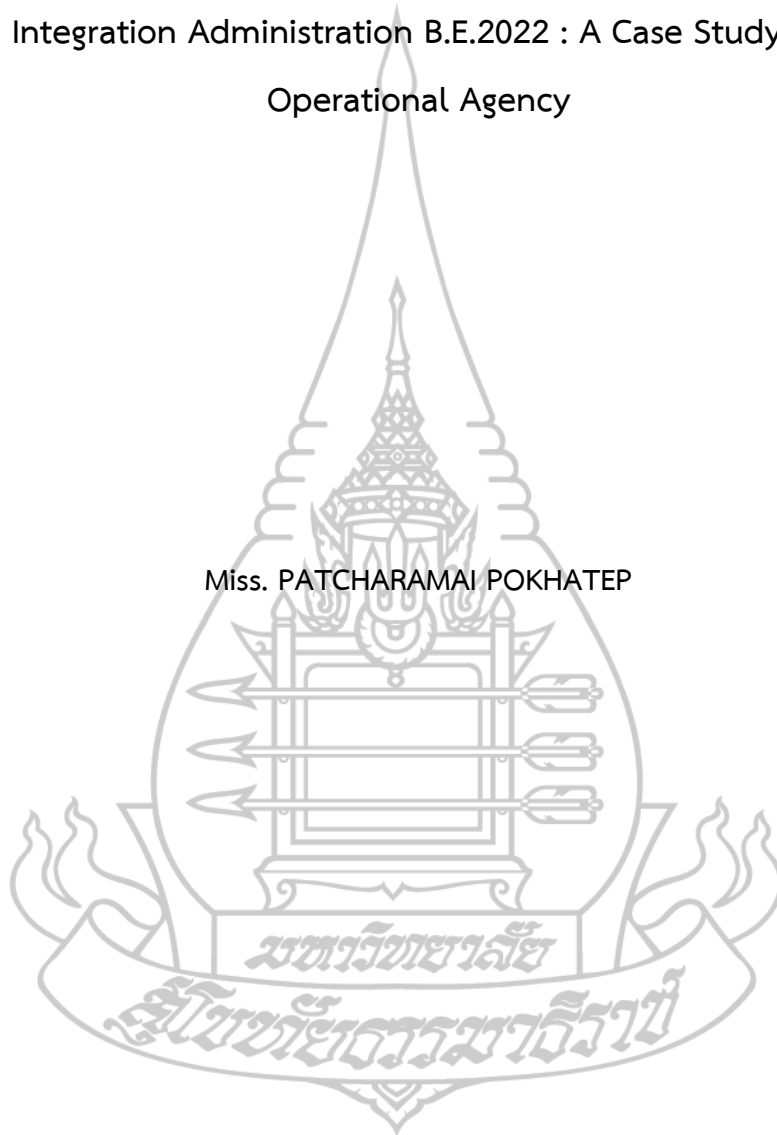
นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Factors Affecting the Achievement of Making and Integrating
in Provincial Development Plan and Provincial Group
Development Plan under the Decree about Area-Based
Integration Administration B.E.2022 : A Case Study of
Operational Agency

Miss. PATCHARAMAI POKHATEP

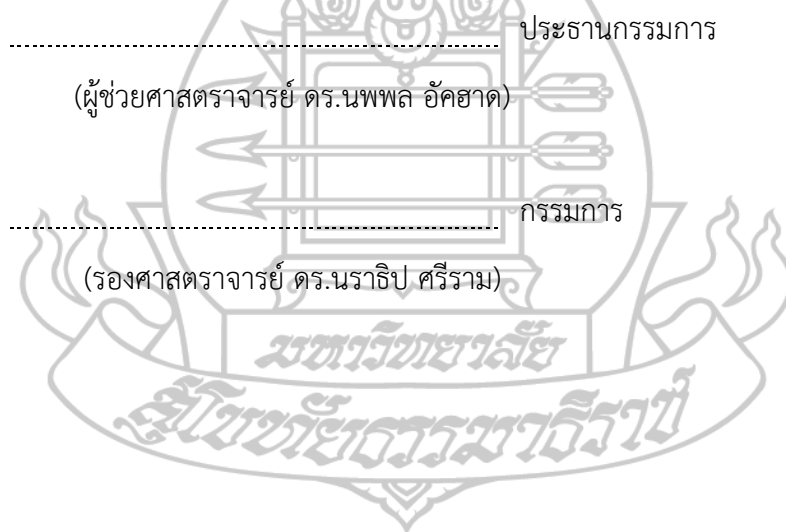
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษา กรณีหน่วยงานปฏิบัติ
ชื่อและนามสกุล	นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ
แขนงวิชา / วิชาเอก	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพล อัครฮาด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คำนคว้าอิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ
พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ

ผู้ศึกษา นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ รหัสนักศึกษา 2653002416

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพล อัครชาติ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จำแนกตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล และ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การศึกษานี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนเป็นไปตามที่ มีอีเมลเสนอไว้ว่า แนวทางในการ
กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะต้องพิจารณาจากตัวแปรสังเกต (ตัวแปรอิสระ) โดยจะต้องมีขนาด 20 เท่าขึ้นไปต่อตัวแปร
สังเกต จากกรอบแนวทางการศึกษาพบว่า มีจำนวนตัวแปรสังเกตทั้งหมด 4 ตัวแปร และเมื่อคำนวณ 20 เท่าต่อตัวแปร
สังเกตจะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 80 ตัวอย่าง แต่เพื่อสำรองความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาจึง
กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้การสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีการสุ่ม
ตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พบว่า (1) ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด ของหน่วยงานปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระยะเวลา
การปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แตกต่างกัน
ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน และประสบการณ์การทำงาน
ด้านแผนและโครงการ มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด ไม่แตกต่างกัน และ (3) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
เป็นเส้นตรง ทำนายได้ร้อยละ 50.90 โดยปัจจัยแต่ละด้านสามารถทำนายได้ผล ได้ดังนี้ คือ ด้านวิธีการทำงาน
ด้านทรัพยากร ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ผลสัมฤทธิ์

Independent Study title: Factors Affecting the Achievement of Making and Integrating in Provincial Development Plan and Provincial Group Development Plan under the Decree about Area-Based Integration Administration B.E.2022 : A Case Study of Operational Agency

Author: Miss. PATCHARAMAI POKHATEP; ID: 2653002416;

Degree: Master of Public Administration

Independent Study Advisor: Dr. Noppon Akahat, Assistant Professor; Academic year: 2023

Abstract

This study aims to study (1) level of the effectiveness of developing and integrating provincial and regional development plans; (2) comparing the effectiveness of developing and integrating provincial and regional development plans classified by individual factors; and (3) factors influencing the success of developing and integrating provincial and regional development plans under the Royal Decree on Integrated Area-Based Administration, B.E. 2565.

The study is a quantitative research. It focused on civil servants and officials involved in creating provincial and regional development plans. Due to the unknown population size, the sample size was determined based on the guideline from Memon et al. (2020), which suggests a sample size of at least 20 times the number of observed variables. With four observed variables, the calculated sample size was 80; however, to ensure data accuracy, the final sample size was set at 144. The study utilized probability sampling, specifically group-based random sampling across various work divisions. Data analysis included frequency distribution, percentages, mean, standard deviation, t-tests, one-way ANOVA (Analysis of Variance), and multiple regression analysis at a significance level of 0.05.

The findings reveal that (1) overall, level of the effectiveness of developing and integrating provincial and regional development plans was high, (2) the individual factors, such as varying years of experience, influenced plan integration success rates, but factors such as gender, age, education level, position, affiliation, and project-related experience did not show significant differences in success rates, and (3) the factors impacting the success of plan integration included work methods, resource allocation, budgeting, and personnel. These factors had a predictive accuracy of 50.9% at a statistical significance level of 0.05.

Keywords : Provincial and Regional Development Plans, Achievement

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพล อัครชาติ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่เป็นทั้งผู้สอน ให้คำแนะนำ และติดตามการศึกษาค้นคว้าอิสระมาตลอดตั้งแต่เริ่มต้น และรองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการสอบปกป้องการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตลอดจนจนคณาจารย์ประจำแขนงวิชาบริหารรัฐกิจที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทวิชาให้แก่ลูกศิษย์คนนี้ให้ มีความรู้ความเข้าใจ และพากเพียรในการศึกษาเล่าเรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้ตาม กำหนดเวลา

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบ ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยตรง ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลกับการศึกษาค้นคว้า อิสระครั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความถูกต้อง และครบถ้วน อันจะเป็นประโยชน์ต่อไปในการ นำไปใช้ต่อยอดในการปฏิบัติหน้าที่

ขอขอบพระคุณ มารดา ญาติสนิท และผู้บังคับบัญชาทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ เรื่อง และขอบคุณมิตรสหายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระ ครั้งนี้ที่ให้อกำลังใจแก่ผู้ศึกษาตลอดมา

นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	5
คำถามการศึกษา.....	5
สมมติฐานการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผน.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผน.....	19
กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	49
แบบแผนการศึกษา.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	54
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	54
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำ แผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ.....	58
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	74
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565.....	81
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผลการศึกษา.....	82
อภิปรายผลการศึกษา.....	88
ข้อเสนอแนะในการศึกษา.....	92
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	99
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	100
ข หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ.....	102
ค หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัย.....	106
ง แบบสอบถาม.....	109
ประวัติผู้ศึกษา.....	117

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	55
ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	55
ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทตำแหน่ง.....	56
ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสังกัดหน่วยงาน.....	56
ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน...	57
ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านแผนและโครงการ.....	57
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผน พัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายด้าน.....	58
ตารางที่ 4.9 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของด้านบุคลากร.....	59
ตารางที่ 4.10 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อ ของด้านงบประมาณ.....	60
ตารางที่ 4.11 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อ ของด้านทรัพยากร.....	61
ตารางที่ 4.12 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามข้อ ของด้านวิธีการทำงาน.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายด้าน.....	64
ตารางที่ 4.14	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านกำหนดวัตถุประสงค์.....	65
ตารางที่ 4.15	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านวิเคราะห์สถานการณ์.....	66
ตารางที่ 4.16	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน.....	67
ตารางที่ 4.17	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการกำหนดทางเลือก.....	69
ตารางที่ 4.18	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการประเมินทางเลือก.....	70
ตารางที่ 4.19	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการเลือกทางเลือก.....	71

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.20	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการลงมือปฏิบัติ และสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ.....	72
ตารางที่ 4.21	ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ.....	73
ตารางที่ 4.22	ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามเพศ.....	74
ตารางที่ 4.23	ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามอายุ.....	75
ตารางที่ 4.24	ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	76
ตารางที่ 4.25	ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามประเภทตำแหน่ง.....	76
ตารางที่ 4.26	ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามสังกัดหน่วยงาน.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน.....	78
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นรายคู่.....	79
ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ.....	80
ตารางที่ 4.30 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (beta) และแสดงสมการถดถอยพหุคูณ ที่ใช้พยากรณ์ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565.....	81
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา.....	87

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา.....	10
ภาพที่ 2.1 กลไกการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ.....	27
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่.....	32
ภาพที่ 2.3 แนวทางการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ.....	44

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

ประเทศไทยใช้ “แผน” เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งการจัดทำแผนและงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ได้ดำเนินการและมีพัฒนาการมาตามลำดับ โดยเฉพาะในส่วนของ การจัดสรรงบประมาณจากเดิมที่จังหวัดจะได้รับการจัดสรรงบประมาณผ่านส่วนราชการต่างๆ สำหรับดำเนินการในพื้นที่ ได้แก่ กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐตลอดจนการได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบกลาง จนได้พัฒนาเป็นรูปแบบของการได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินการในพื้นที่จังหวัดโดยตรง ในฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ได้มีพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดมาตามลำดับช่วงเวลา โดยนับตั้งแต่ประเทศไทยได้เริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504–2509) จนถึงฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) ซึ่งได้มีการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศมาโดยลำดับ แนวทางดังกล่าวได้เชื่อมโยงไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัดไปพร้อมกัน ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการกำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยได้มีการใช้ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช. 2ค.) และข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เพื่อการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ต่อมาการพัฒนาได้มุ่งเน้นการพัฒนาที่ “ให้คนเป็นศูนย์กลาง” และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทาง อย่างไรก็ตามการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ถึงแม้วิธีการจัดทำจะคำนึงถึงนโยบาย และแนวทางการพัฒนาของชาติ และปัญหาจากพื้นที่ ซึ่งเป็นลักษณะการพัฒนาแบบ 2 ทาง ทั้ง Top Down และ Bottom Up แต่การขอรับงบประมาณ ยังต้องขอรับการสนับสนุนจากส่วนกลาง ซึ่งก็มีปัญหาที่แผนงาน โครงการที่เสนอขอรับการสนับสนุนภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด ได้รับการสนับสนุนน้อยหรือบางครั้งได้ไม่ตรงกับปัญหาความต้องการของพื้นที่

ที่ผ่านมาแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ยังไม่สามารถที่จะผลักดันการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้ตามแผนที่กำหนดไว้ได้อย่างเต็มที่ การที่จังหวัดไม่มีงบประมาณเป็นของตนเองส่งผลต่อการบริหารงานของจังหวัด ซึ่งแต่ละจังหวัดก็ต้องหาวิธีทำงานภายใต้ภาวะจำกัด ในช่วงปลายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545–2549 รัฐบาลได้เห็นความสำคัญต่อการเสริมสร้างเอกภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารงานจังหวัด จึงได้นำแนวคิดการบริหารงานในรูปแบบ CEO (Chief Executive Officer) โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัด

ในฐานะผู้บริหารสูงสุดในจังหวัดเป็นเจ้าภาพบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการบริหารงาน จังหวัดและรัฐบาลได้กำหนดให้ใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือในการพัฒนา ทั้งในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยจัดสรรงบประมาณงบกลาง ให้แก่จังหวัดเพื่อการพัฒนา และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ไปสู่ยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จึงเกิดขึ้นจากนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลที่ต้องการให้การบริหารงานราชการมุ่งต่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นสำคัญ โดยสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มีเจ้าภาพรับผิดชอบที่ชัดเจน ในขณะเดียวกันเป็นการลดภาระของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่หรือระดับจุลภาค (Micro) เพื่อให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลมีเวลาในการแก้ไขปัญหา และสร้างสรรค์การพัฒนาในระดับชาติ หรือระดับมหภาค (Macro) ของประเทศ รวมทั้งการแสดงบทบาทในเวทีระหว่างประเทศและระดับโลกมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงได้นำแนวคิดการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการมาใช้โดยนำเอาแนวทางระบบบริหารงานของธุรกิจเอกชนมาปรับใช้ โดยกำหนดให้จังหวัดมีฐานะเสมือนหน่วยธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit) ที่สามารถวินิจฉัยสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรค และตัดสินใจกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ตลอดจนดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามที่ตัดสินใจได้อย่างแท้จริงในระดับพื้นที่จังหวัด รวมทั้งการปรับเปลี่ยนบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (Chief Executive Officer: CEO) ที่สามารถบังคับบัญชาสั่งการหัวหน้าส่วนราชการต่างๆได้อย่างเบ็ดเสร็จโดยตรง เพื่อผลประโยชน์ในพื้นที่และประเทศชาติในภาพรวม (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2548) ซึ่งต่อมารัฐบาลสมัยนายเศรษฐา ทวีสิน ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2566 โดยจะใช้การบริหารในรูปแบบของการกระจายอำนาจ (ผู้ว่า CEO) เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานในแต่ละจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ในการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2566 ซึ่งได้เห็นชอบข้อเสนอการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานเชิงพื้นที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งให้จังหวัดเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพในการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการจึงเป็นการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อนโยบายแห่งรัฐ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และตอบสนองความต้องการของประชาชน ตลอดจนการเชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจ รวมทั้ง กระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ที่มีระบบซึ่งเอื้อต่อการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกระดับของจังหวัด เพื่อก่อให้เกิดภาวะผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของจังหวัด (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2566)

ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มาตรา 7 กำหนดว่าการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ ต้องเป็นไปตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อความผาสุกของประชาชนในพื้นที่ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยสอดคล้องกับหลักการ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาแบบองค์รวมซึ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การรักษาความสงบเรียบร้อยและการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่
2. การบริหารงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค
3. การบริหารแผนงานโครงการ กิจกรรมในโครงการ งบประมาณ และบุคลากรในจังหวัด เพื่อให้เกิดการปฏิบัติราชการร่วมกันโดยใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีเป็นหลัก
4. การส่งเสริมและดำเนินการให้เกิดความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชนในจังหวัด
5. การกระจายอำนาจการตัดสินใจไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ
6. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ

ประกอบกับมาตรา 21 กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัด และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาล รวมถึงความพร้อมของหน่วยงานภาครัฐภาคประชาสังคม

ทั้งนี้ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีภารกิจหลักในการสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติราชการประจำปี หรือคำของบประมาณ จึงเป็นหน่วยงานที่มีบทบาท และหน้าที่สำคัญในการประสานระดับนโยบายในการกำหนดแนวทาง เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนา แผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ตามที่กฎหมายบัญญัติ และเพื่อประโยชน์ของประเทศ และประชาชนอย่างแท้จริง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องประสานกับหน่วยงานทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานที่มีความยุ่งยาก และต้องบูรณาการร่วมกับหลายหน่วยงาน เนื่องจากต้องมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานที่เหมาะสม รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานระดับต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) หน่วยงานกำหนดนโยบาย : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานประมาณ กรมบัญชีกลาง และกรมธนารักษ์ เป็นต้น 2) หน่วยงานประสานแผน : กระทรวง กรม หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานเอกชน เช่น สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวสภาเกษตรกร เป็นต้น และ 3) หน่วยงานปฏิบัติ : จังหวัด 76 จังหวัด และกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งได้กำหนดให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน หรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหา และความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ ผ่านกลไก การจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) และบทบาทของกระทรวงมหาดไทยดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบูรณาการและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และความต้องการของพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และศักยภาพของพื้นที่ ตลอดจนความต้องการของประชาชน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาภารกิจหลักของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบทบาท และหน้าที่สำคัญในการประสานระดับนโยบายจนถึงระดับพื้นที่ในการกำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนาแล้ว ยังพบว่าในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา มีเหตุผลและปัจจัยหลายประการที่ทำให้การจัดทำแผนพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังขาดประสิทธิภาพทำให้แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดไม่สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เช่น ด้านระยะเวลาการจัดทำแผน ที่มีความเร่งด่วนกระชั้นชิดเกินไปทำให้มีเวลาในการดำเนินการจัดทำแผนค่อนข้างจำกัด ด้านหลักเกณฑ์ที่มีความซับซ้อน หน่วยงานยังขาดการบูรณาการในพื้นที่ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด ขาดการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานระดับท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน ด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และการดำเนินติดตามและประเมินผลที่ยังขาดความต่อเนื่องในการนี้ จึงเป็นที่มาของผู้ศึกษาที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ ในครั้งนี้

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ

2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ

3. คำถามการศึกษา

3.1 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยปฏิบัติงาน ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อยู่ในระดับใด

3.2 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลด้านใดบ้าง

3.3 ปัจจัยของหน่วยงานปฏิบัติส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อย่างไร

4. สมมติฐานการศึกษา

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่แตกต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน

4.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย 1 ด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

5. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้ศึกษาได้แบ่งขอบเขตการศึกษาออกเป็น ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้

5.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย

- 1) ด้านบุคลากร
- 2) ด้านงบประมาณ
- 3) ด้านทรัพยากร
- 4) ด้านวิธีการทำงาน

5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์
- 2) การวิเคราะห์สถานการณ์
- 3) การพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน
- 4) การกำหนดทางเลือก
- 5) การประเมินทางเลือก
- 6) การเลือกทางเลือก
- 7) ลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ
- 8) การทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ

5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด และสำนักบริหารยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยตรง และด้วยประชากรมีขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จึงได้คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ (Memon et al., 2020 อ้างถึงใน นิพนธ์ บัวบาน, ทรงพร หาญสันติ และ ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ, 2023) ที่เสนอว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาควรอยู่ที่ขนาด 20 เท่า ของจำนวนตัวแปรอิสระ ซึ่งในการศึกษานี้มีตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 4 ตัวแปร ดังนั้นขนาดที่เหมาะสมจะอยู่ที่ 80 ตัวอย่างขึ้นไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้จำนวน 144 ตัวอย่าง เพื่อสำรองความคลาดเคลื่อน

5.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาเลือกพื้นที่ศึกษาหน่วยงานปฏิบัติ 76 จังหวัด (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด) และ 18 กลุ่มจังหวัด (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด)

5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา เดือนเมษายน ถึง เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 เป็นระยะเวลา 4 เดือน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ผลสัมฤทธิ์ หมายความว่า ความสำเร็จของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

6.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด หมายถึง ตัวแปรที่ผู้ศึกษาคาดว่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

6.2.1 ด้านบุคลากร หมายถึง การนำเอาความรู้ความสามารถของบุคลากรทำงานสำเร็จ

6.2.2 ด้านงบประมาณ หมายถึง การมีงบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติงานสามารถใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ

6.2.3 ด้านทรัพยากร หมายถึง การมีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมืออย่างเพียงพอ และทันสมัย

6.2.4 ด้านวิธีการทำงาน หมายถึง ความสามารถในการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

6.3 กระบวนการจัดทำแผน หมายถึง ขั้นตอนในการวางแผนเป็นกระบวนการพื้นฐานของการบริหาร ซึ่งเป็นหน้าที่หลักอันดับแรกที่จะช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล โดยจำแนกกระบวนการจัดทำแผนไว้ ดังนี้

6.3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ หมายถึง จุดหมายที่ต้องการไปให้ถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์ขององค์กรหรือหน่วยงาน

6.3.2 การวิเคราะห์สถานการณ์ หมายถึง หลักการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

6.3.3 การพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน หมายถึง การกำหนดขอบเขตและการตกลงใช้สมมติฐานในการวางแผน และสอดคล้องกับเป้าหมายในอนาคตได้เป็นอย่างดี

6.3.4 การกำหนดทางเลือก หมายถึง การค้นหาและตรวจสอบทางเลือกในการปฏิบัติงานอย่างสมเหตุสมผล และเป็นการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เพื่อกำหนดเป็นทางเลือกขององค์กรที่มีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

6.3.5 การประเมินทางเลือก หมายถึง การประเมินผลของแต่ละทางเลือกที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการวางแผน

6.3.6 การเลือกทางเลือก หมายถึง การยอมรับแผนการตัดสินใจและประเมินผลแล้วจึงพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด

6.3.7 ลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการตามแผนด้วยการสื่อสารให้เข้าใจข้อมูลที่ต้องการ และอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

6.3.8 การทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ หมายถึง การบริหารงบประมาณ รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ อันรวมเป็นงบประมาณซึ่งเป็นผลการตัดสินใจที่มีพื้นฐานเชิงปริมาณ

6.4 กลุ่มจังหวัด หมายความว่า จังหวัดหลายจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นเป็นกลุ่มจังหวัดตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

6.5 แผนพัฒนาจังหวัด หมายความว่า รายการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา แผนงาน และโครงการสำคัญของจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปี

6.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด หมายความว่า รายการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา แผนงาน และโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด ที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางกาพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในอนาคต

6.7 หน่วยงานปฏิบัติ หมายความว่า จังหวัด 76 จังหวัด และกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด

7. ประโยชน์ที่ได้รับ

7.1 ประโยชน์ต่อความรู้

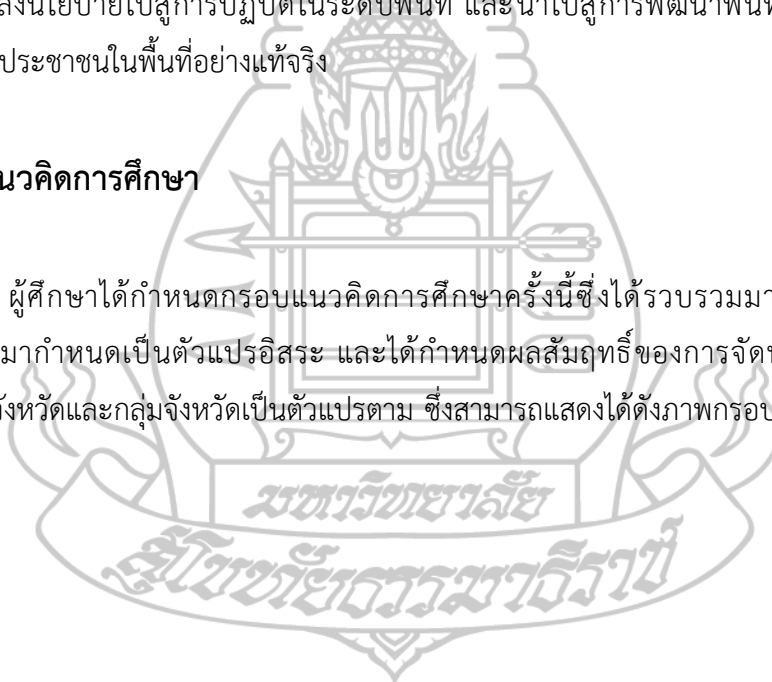
เกิดข้อค้นพบจากผลการศึกษา ได้แก่ ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการจัดทำ และบูรณาการแผน ที่นำไปสู่กระบวนการในการจัดทำแผนทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ

7.2 ประโยชน์ต่อหน่วยงาน

หน่วยงานปฏิบัติมีแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษา สามารถแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ และนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่ให้ตรงตามความ ต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

8. กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษาครั้งนี้ซึ่งได้รวบรวมมาจากการทบทวนวรรณกรรมมากำหนดเป็นตัวแปรอิสระ และได้กำหนดผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นตัวแปรตาม ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพกรอบแนวคิดการศึกษาต่อไปนี้

ตัวแปรและการวัด

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ประเภทตำแหน่ง
5. สังกัดหน่วยงาน
6. อายุราชการ หรือระยะเวลา
ในการปฏิบัติงาน
7. ประสบการณ์การทำงานด้านแผน
และโครงการ

ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำ

แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านทรัพยากร
4. ด้านวิธีการทำงาน

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณา การแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

1. กำหนดวัตถุประสงค์
2. การวิเคราะห์สถานการณ์
3. การพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน
4. การกำหนดทางเลือก
5. การประเมินทางเลือก
6. การเลือกทางเลือก
7. ลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุน
การลงมือปฏิบัติ
8. การทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผน
2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผน
3. กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผน

1.1 ความหมายของการวางแผน

ความหมายของการจัดทำแผนหรือการวางแผนมีความหมายไม่ต่างกัน โดยมีนักวิชาการหลายท่าน กล่าวเรื่องถึงการจัดทำแผน แต่เนื้อหา กล่าวถึงนิยามของการวางแผน และจากการศึกษาค้นคว้าของผู้ศึกษาพบว่า ได้มีผู้ให้นิยามของการวางแผนไว้ ดังนี้

Simon, Smithberg และ Thompson (1961 p. 423-442 อ้างถึงใน ธนากร รวิยะวงศ์, 2558) ให้ความหมายของการวางแผนว่า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอในอนาคต ในเรื่องการประเมินข้อเสนอต่าง ๆ ที่มีให้เลือก และเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อบรรลุความสำเร็จของข้อเสนอั้นๆ การวางแผนเป็นเรื่องของความคิดที่มีเหตุผลและมีการควบคุมให้ดำเนินการด้วย

Dessler (1999, p. 95 อ้างถึงใน นัยนา คำภักดี, 2560) ให้ความหมายการวางแผนว่าเป็นกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และชุดของกิจกรรมที่ต้องการดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

Carlock and Ward (2001, p. 10 อ้างถึงใน จิรัฏฐิกา ภาณุกรกุล, 2563) ให้ความหมายการวางแผนเชิงกลยุทธ์ว่าเป็นแผนงานที่มีความเป็นทางการที่อธิบายถึงวิธีการที่องค์กรจะดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ โดยแผนกลยุทธ์เป็นเครื่องมือในการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

องค์การ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพเชิงกลยุทธ์และช่วยให้องค์กรทำงานได้ดียิ่งขึ้น นำมาสู่การพัฒนาและปรับปรุงองค์การ เนื่องจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์ช่วยให้เกิดการใช้เวลาและทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และคนในองค์กรมีเป้าหมายในการปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Abraham (2012, p. 3 อ้างถึงใน จิรัฏฐิภา ภาณุกรกุล, 2563) ให้ความหมายการวางแผนเชิงกลยุทธ์ว่าเป็นการพัฒนา ความเข้าใจร่วมกันที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้องค์กรมีข้อมูลพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรในอนาคต

ธงชัย สันติวงษ์ (2540, หน้า 2) ให้ความหมายการวางแผนว่าเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลหรือองค์การทำการตัดสินใจไว้ล่วงหน้า เกี่ยวกับงานบางอย่างที่ต้องการจะทำในอนาคต โดยกระบวนการดังกล่าวจะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นชุดกิจกรรมที่ต่อเนื่องกัน

อนันต์ เกตุวงศ์ (2543, หน้า 3-4 อ้างถึงใน ธนากร รวิยะวงศ์, 2558) ให้ความหมายการวางแผนว่าเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าในการเลือกทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการตอบคำถาม คือ จะทำอะไร (what) ทำไมจึงต้องทำ (why) ใครเป็นผู้กระทำ (who) จะกระทำเมื่อใด (when) จะกระทำที่ไหน (where) และจะทำอย่างไร (how)

ประชุม รอดประเสริฐ (2545, หน้า 96-97) ให้ความหมายว่า การวางแผนเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานในอนาคตไว้ล่วงหน้า โดยการวางแผน ประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ หลายขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการก่อน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย (goals) ที่ได้กำหนดไว้

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2552 : 20) ให้ความหมายของการวางแผน (planning) ว่าเป็นกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานที่จะดำเนินการอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งการวางแผนนั้นจัดว่าเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยเป็นกรอบในการดำเนินงานและช่วยกำหนดหน้าที่ผู้รับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ให้ชัดเจน ซึ่งจะก่อให้เกิดการประสานงาน การทำงานเป็นทีมของบุคลากร ทำให้องค์กรพัฒนาไปอย่างมีทิศทาง นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรในการบริหารจัดการ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการระดมและประสานทรัพยากรที่มีในจังหวัด ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ยังเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บังคับบัญชาในการกำกับควบคุม และติดตาม ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาล่วงหน้าและอุปสรรคได้ทันที่

จากที่ได้กล่าวถึงความหมายของการวางแผนข้างต้น สามารถสรุปนิยามได้ว่าการวางแผนเป็นกระบวนการที่องค์การต้องตัดสินใจล่วงหน้าในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบาย รวมถึงวิธีการที่องค์การต้องการบรรลุหรือปฏิบัติในอนาคต เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการวางแผนจัดเป็นหน้าที่การบริหารงานประการแรกที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดทำวัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์ตลอดจนแผนงานย่อยต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อให้ได้แผนงานที่ดีและเข้ากันได้มากที่สุด แผนจึงเป็นผลของการวางแผน ซึ่งจะต้องมีวิธีการกระทำเป็นกระบวนการขั้นตอน

1.2 ประเภทของแผน

การแบ่งประเภทของแผนสามารถแบ่งได้หลายมิติ แต่ที่เป็นที่นิยม ได้แก่ การแบ่งโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานตามแผนเป็นหลัก ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

อนันต์ เกตุวงศ์ (2541 อ้างถึงใน นริกาญจน์ งดกระโทก, 2560, หน้า 47 - 48)

1. แผนระยะสั้น (Short range plan) เป็นแผนที่ใช้เวลาไม่ยาวนาน โดยทั่วไปจะอยู่ระหว่าง ไม่เกิน 2 ปี เป็นแผนที่มีกิจกรรมไม่มากนัก สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จในเวลาอันรวดเร็ว
2. แผนระยะปานกลาง (Inter mediate range plan) เป็นแผนที่มีระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี มีลักษณะงานที่กว้างและมีกิจกรรมมากขึ้น
3. แผนระยะยาว (Long range plan) เป็นแผนที่มีระยะเวลาดั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ลักษณะของแผนมีขอบเขตรอบคลุมมาก มีกิจกรรมหลายด้านและหลายอย่าง ใช้ทรัพยากรมากขึ้น ต้องใช้เวลายาวนาน จึงจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

พงศกร พรหมสุวรรณ (2545 อ้างถึงใน สุภักดิ์ เนียมสูงเนิน, 2554, หน้า 31) กล่าวว่าในการจัดแบ่งประเภทของแผนตามระยะเวลานั้น แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา คือ แผนระยะยาว และแผนระยะสั้น แต่สำหรับองค์กรขนาดใหญ่ เช่น องค์กรของรัฐที่มีแผนระยะยาว ซึ่งจะมีระยะเวลานานก็จะกำหนดให้มีแผนระยะปานกลางขึ้น รายละเอียดของแผนแต่ละประเภท ดังนี้

1. แผนระยะยาว เป็นแผนที่ใช้ระยะเวลาดำเนินการประมาณ 10 ปีขึ้นไป จึงเป็นแนวทางกว้าง ๆ ซึ่งเน้นเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงสภาพของระบบเศรษฐกิจและสังคมให้ดีขึ้นในระยะยาว โดยมีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากสภาพของปัญหา ความต้องการนโยบายและศักยภาพของเมืองมากำหนดเป็นกรอบของการพัฒนาว่าเมืองควรเป็นเช่นไรในอนาคต

2. แผนระยะปานกลาง เป็นแผนที่ใช้ระยะดำเนินการประมาณ 3 - 5 ปี เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น เป็นแผนที่กำหนดวิธีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยนำเอาปัญหาความต้องการ นโยบายและศักยภาพมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาสนองตอบความต้องการนโยบาย และพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการของการวางแผน ซึ่งแยกออกเป็น 4 สาขา คือ สาขาพัฒนาเศรษฐกิจ

สาขาการพัฒนาสังคม สาขาพัฒนาเมือง การบริหาร และสาขาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ต่อจากนั้นกำหนดเป็นแผนงานหลัก แผนงานย่อยและโครงการตามลำดับ

3. แผนระยะสั้น หมายถึง แผนประจำปี มีระยะเวลาประมาณ 1 ปี ในแผนประจำปีนี้มีรายละเอียดเกี่ยวกับงบประมาณ วิธีการดำเนินการ สถานที่ปฏิบัติงาน ระยะเวลาของกิจกรรม และงานที่จะต้องทำในปีนั้นๆ ระบุไว้อย่างชัดเจน

โดยสรุป ประเภทของแผนแบ่งตามระยะเวลาของการพัฒนามีการกำหนดแผนระยะยาว ระยะปานกลาง และระยะสั้น โดยมีการกำหนดรายละเอียดด้านงบประมาณ วิธีการดำเนินการ สถานที่กิจกรรม และระยะเวลาปฏิบัติการ ระบุไว้อย่างชัดเจน

1.3 กระบวนการจัดทำแผน

สุพาดา สิริกุตตา (2543, หน้า 12-15 อ้างถึงใน นัยนา คำภักดี, 2560) กล่าวว่า กระบวนการจัดทำแผนเป็นขั้นตอนในการวางแผน ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์ เป็นการพยากรณ์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการวางแผน ตลอดจนการคาดการณ์ล่วงหน้า ประกอบด้วยสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การเป็นการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค เช่น สภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เป็นต้น และสภาพแวดล้อมภายในองค์การ เป็นการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์การ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ระดับการบังคับบัญชา เป็นต้น การกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังเพื่อจะได้วางแผนได้ถูกต้องและมีหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดทิศทางของแผนหลักโดยควรกำหนดไว้ในทุกแผนก การคำนึงถึงข้อสมมติในการวางแผนหรือการพัฒนาข้อสมมติ เป็นการสร้างการกำหนดขอบเขตและการตกลงที่จะใช้ข้อสมมติในการวางแผนที่สำคัญ การกำหนดทางเลือกต่าง ๆ เป็นการค้นหาและสำรวจทางเลือกที่ดีที่สุดในการบรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติที่ยังไม่เกิดขึ้น โดยปัญหาที่พบบ่อยในการกำหนดทางเลือกคือการหาทางเลือกไม่พบ ในการกำหนดทางเลือกจะต้องมีการกำหนดแผนและกลยุทธ์ การกำหนดแผนเป็นขั้นที่กำหนดถึงรายละเอียดของแผนว่าจะปฏิบัติอย่างไร โดยพิจารณาจากคำถามว่าทำไมต้องทำมีความจำเป็นต้องทำอะไรบ้าง กระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ใด กระทำเมื่อไร ใครเป็นผู้กระทำ และกระทำอย่างไร ซึ่งผู้วางแผนจะต้องตัดสินใจเลือกจากแนวทางหลาย ๆ แนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมที่สุดและดีที่สุด การพัฒนากลยุทธ์เป็นการปรับวัตถุประสงค์ของแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป นักวางแผนต้องพยายามคิดปรับปรุงให้ถูกต้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ ดังนั้น การพัฒนากลยุทธ์จึงเป็นเรื่องของความพยายามที่จะทบทวนถึงวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้แล้วอย่างละเอียดรอบคอบ การเปรียบเทียบทางเลือกต่าง ๆ โดยคำนึงถึงเป้าหมายที่ต้องการหรือประเมินทางเลือกเป็นการประเมินทางเลือกโดยการชั่งน้ำหนักจุดแข็ง จุดอ่อนของแต่ละทางเลือกภายใต้ข้อสมมติและเป้าหมายที่กำหนดไว้ การเลือกทางเลือกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตัดสินใจ การวิเคราะห์และการประเมินผลทางเลือก ซึ่งผู้บริหารอาจตัดสินใจใช้ทางเลือกเดียวหรือหลายทางเลือกก็ได้ การสร้างแผนสนับสนุนเป็นการวางแผนรองเพื่อสนับสนุนแผนหลัก แผนตัวเลข

โดยการทำงานประมาณเป็นการกำหนดตัวเลขที่เกี่ยวกับแผนด้านงบประมาณ ซึ่งแสดงถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย และงบประมาณที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา (2547, หน้า 10-11 อ้างถึงใน นัยนา คำภักดี, 2560) กล่าวถึง กระบวนการจัดทำแผน ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ โดยจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายใน คือ ทรัพยากรขององค์กร อาทิ วัตถุประสงค์ ทุน และที่ดิน และสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร อาทิ สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง กฎหมาย เทคโนโลยี และคู่แข่ง ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นการแสวงหาแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เราต้องการ

2. กำหนดแนวทางปฏิบัติ เป็นการนำแนวทางต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์และพิจารณาถึงข้อดีและข้อจำกัด แล้วตัดสินใจเลือกและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งจะทำให้ได้แผนตรงตามที่ต้องการ

3. การลงมือปฏิบัติ โดยจัดให้มีการดำเนินการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ตามแนวทางปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้การดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์

4. การติดตามและประเมินผล เมื่อได้มีการปฏิบัติตามแผนแล้ว ควรจัดให้มีการติดตามและประเมินผลว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

พยอม วงศ์สารศรี (2548, หน้า 70-71) กล่าวว่า ในการดำเนินการต่าง ๆ ควรมีการกำหนดลำดับและขั้นตอนเพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ สำหรับกระบวนการจัดทำแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ เป็นสิ่งแรกที่นักวางแผนต้องดำเนินการเพื่อให้รู้ทิศทางที่จะดำเนินไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตและเป็นพื้นฐานของแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กร สิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางต้องมีความชัดเจน เพื่อให้สมาชิกในองค์กรเกิดความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีภายในองค์กร

2. พัฒนาข้อตกลงอันเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน ผู้วางแผนต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงมากที่สุด โดยข้อมูลที่จะนำไปพัฒนาเป็นข้อตกลงในการวางแผนนั้น ควรวิเคราะห์จากข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และความรู้สึกของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนยังต้องตระหนักถึงปัจจัยภายในองค์กรจึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลที่รอบด้านและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

3. พิจารณาข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน ดังนั้นผู้วางแผนต้องพิจารณาและคำนึงถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น เพื่อวางแผนในการพัฒนาจึงจะสามารถขจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลงได้

4. พัฒนาทางเลือกในการวางแผน ผู้วางแผนควรแสวงหาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะเป็แนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผน เพราะบางครั้งการดำเนินงานตามแผนหนึ่ง ๆ อาจจะมีแนวปฏิบัติอื่น ๆ ที่สามารถนำไปสู่การบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนได้เช่นกัน ดังนั้น ผู้วางแผนจึงต้องพิจารณาแนวทางจากหลากหลายแนวทางมากำหนดเป็นกิจกรรมในการวางแผน

5. ประเมินทางเลือกเพื่อเลือกสิ่งที่เป็นไปได้สูงสุด หลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยด้านต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวทางประกอบกันว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดที่ทางเลือกเหล่านั้นจะทำให้ห้องค์การดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด ซึ่งสิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือก คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ดังนั้น ผู้วางแผนจึงควรตัดสินใจเลือกทางเลือกจากหลากหลายแนวทาง และนำแนวทางที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกัน เพื่อเป็นแผนที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดในทางปฏิบัติ

6. เปลี่ยนแปลงแผนสู่ การปฏิบัติ ผู้วางแผนต้องเปลี่ยนแปลงแผนสู่ การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย วิธีดำเนินงาน เป้าประสงค์ มาตรฐานการปฏิบัติงาน วิธีปฏิบัติงาน และแหล่งงบประมาณ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเป็นแนวทางให้การดำเนินการปฏิบัติ มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

สมพิศ ไห้งาม (2552, หน้า 109-113) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการพื้นฐานของการบริหาร ซึ่งเป็นหน้าที่หลักอันดับแรกที่จะช่วยให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล โดยจำแนกกระบวนการจัดทำแผนไว้ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ เป็นจุดหมายที่ต้องการไปให้ถึงเป้าหมายที่พึงประสงค์ขององค์กรหรือหน่วยงาน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรหรือตัวเลขที่มีการระบุเวลาและลำดับความสำคัญ

2. การวิเคราะห์สถานการณ์ โดยใช้หลักการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์การ ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งรวมเรียกว่า SWOT หรือ SWOT Analysis จะทำให้ทราบถึงสถานการณ์ที่แท้จริงขององค์การว่าเป็นอย่างไร และจำเป็นต้องปรับตัวหรือกำหนดทิศทางที่เหมาะสมภายใต้สภาวะปัจจุบันขององค์การกำลังเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคและควรกำหนดแนวทางแก้ไข อย่างไรให้สามารถปรับตัวหรือลดปัญหาและอุปสรรคไปได้

3. การพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน เป็นการกำหนดขอบเขตและการตกลงใช้สมมติฐานในการวางแผน และสอดคล้องกับเป้าหมายในอนาคตได้เป็นอย่างดี เพื่อใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารให้สามารถจัดทำแผนได้โดยอาจใช้ข้อมูลทางสถิติเป็นเครื่องช่วยในการวางแผนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

4. การกำหนดทางเลือก เป็นการค้นหาตรวจสอบและทางเลือกในการปฏิบัติงานอย่างสมเหตุสมผล และเป็นทางเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เพื่อกำหนดเป็นทางเลือกขององค์การที่มีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. การประเมินทางเลือก เป็นการประเมินผลของแต่ละทางเลือกที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการวางแผน ซึ่งหากวัตถุประสงค์ของแผนและอนาคตมีความชัดเจนแน่นอน การประเมินทางเลือกจะสามารถทำได้โดยง่าย แต่หากเกิดปัญหาจากตัวแปรและข้อจำกัดอื่น ๆ แล้ว การประเมินทางเลือกอาจจำเป็นต้องอาศัยเทคนิควิธีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการประเมิน อาทิ เทคโนโลยีสารสนเทศ การประยุกต์ หรืองานวิจัยต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการประเมินทางเลือกให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

6. การเลือกทางเลือก เป็นการยอมรับแผนการตัดสินใจและประเมินผลแล้วจึงพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงทรัพยากรทางการบริหารที่ต้องใช้และได้มาว่ามีความคุ้มค่า และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

7. ลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ ในการลงมือปฏิบัติกับการสร้างแผนสนับสนุนจำเป็นต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ ประกอบกัน อาทิ อำนาจหน้าที่ ซึ่งได้แก่อำนาจหน้าที่อันถูกต้องชอบธรรมตามตำแหน่งงาน โดยผู้บริหารจะชักจูงให้ผู้ปฏิบัติดำเนินการตามแผนด้วยการสื่อสารให้เข้าใจข้อมูลที่ต้องการ และอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมทั้งการชักจูงที่เกิดจากความจงรักภักดีของพนักงานในองค์กร ซึ่งช่วยให้ผู้ปฏิบัติสามารถเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์

8. การทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวางแผนและเป็นตัวแทนของการได้มาหรือใช้ไปของทรัพยากรทางการบริหารที่สำคัญ เช่น ทรัพยากรมนุษย์ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ อันรวมเป็นงบประมาณซึ่งเป็นผลการตัดสินใจที่มีพื้นฐานเชิงปริมาณ ทำให้งบประมาณเป็นแนวทางที่มีความสำคัญต่อกระบวนการวางแผนเป็นอย่างมาก

การวางแผนนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ทั้งระดับบุคคล องค์กร สังคม และประเทศชาติ โดยเปรียบเทียบเสมือนคู่มือที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ การวางแผนจะทำให้ทราบว่า เรื่องนั้น ๆ จะทำอะไร อย่างไร ใครเป็นคนทำ ใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง ใช้เวลาเท่าไร และกิจกรรมต่าง ๆ ทำที่ไหน มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างไร การวางแผนจึงต้องกระทำเป็นกระบวนการหรือขั้นตอน โดยกระบวนการวางแผน โดยทั่วไป

จะครอบคลุม 3 ขั้นตอนใหญ่ คือ (1) ขั้นตอนการจัดทำแผนจะครอบคลุมถึงการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์สถานการณ์ การพิจารณาปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา (2) ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน จะเกี่ยวข้องกับปฏิบัติตามแผนการจัดการองค์กร การเตรียมบุคลากร การเตรียมแผนดำเนินการ การเริ่มปฏิบัติตามแผน และการควบคุมกำกับดูแล และ (3) ขั้นตอนประเมินผลตามแผน มีการประเมินผลก่อนดำเนินการระหว่างดำเนินการ และหลังดำเนินการ ซึ่งถ้าผู้วางแผน ผู้ปฏิบัติ และผู้ประเมินผลเข้าใจกระบวนการวางแผนและกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนแล้ว แผนและโครงการนั้นย่อมบรรลุผลสำเร็จ เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน หรือเป็นประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด

จากการศึกษาและทบทวนแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ผู้ศึกษาสนใจศึกษากระบวนการจัดทำแผนที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลตามแนวคิดของ สมพิศ ไห้งาม (2552) ซึ่งประกอบไปด้วย (1) การกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ (2) การวิเคราะห์สถานการณ์ เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อม ศักยภาพ และปัญหาในระดับพื้นของหน่วยงานปฏิบัติ (3) การพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ (4) การกำหนดทางเลือก เพื่อศึกษาการกำหนดทางเลือกในการปฏิบัติงานอย่างสมเหตุสมผลของหน่วยงานปฏิบัติ (5) การประเมินทางเลือก เพื่อศึกษาการจัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการ การพิจารณาความเหมาะสม และการจัดลำดับความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ (6) การเลือกทางเลือก เพื่อศึกษาวิธีการพิจารณาเลือกแผนงาน/โครงการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ (7) ลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ เพื่อศึกษาขั้นตอนการปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ (8) การทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ เพื่อศึกษาการบริหารงบประมาณที่ใช้สนับสนุนในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดของหน่วยงานปฏิบัติ

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผน

การจัดทำแผน รวมถึงการดำเนินการต่าง ๆ ภายในองค์กร จำเป็นต้องนำแนวคิดต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อใช้การบริหารองค์กรเกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยผู้ศึกษาขอยกแนวคิดด้านการบริหารและแนวคิดด้านการประสานงาน มาเป็นแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผน

2.1 แนวคิดด้านการบริหาร

ถวิล จันทรชนะ (2541, หน้า 4 อ้างถึงใน มยุรี สมุทรศรี, 2558) การบริหารถือเป็นการกระบวนกรดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ในการนำทรัพยากรทางการบริหารรวมถึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ มาประกอบกันเพื่อแก้ปัญหาและดำเนินงานให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทรัพยากรบริหารมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงาน และเป็นปัจจัยที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการหรือการบริหารจัดการ (4M's) ซึ่งจัดว่าปัจจัยทั้ง 4 เป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร ซึ่งในการจัดทำแผนเป็นการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรมาใช้ในการบริหาร ได้แก่ คน เงิน วัสดุ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด

ด้านบุคลากร คนหรือบุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีคุณภาพ หรือบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ ดังนั้น จึงถือได้ว่าเป็นภารกิจของผู้บริหารที่จะต้องใช้ความรู้ ความสามารถที่จะได้มาซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพ นับตั้งแต่การสรรหาเพื่อยกระดับความสามารถของบุคลากร รวมถึงวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ

ด้านงบประมาณ งบประมาณ หมายถึง แผนเบ็ดเสร็จที่แสดงออกในรูปรูปของใช้จ่ายในการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งด้านงบประมาณมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานเพราะงบประมาณเป็นแผนสำหรับอนาคต โดยหลักการแล้วการบริหารงบประมาณนั้น รวมถึงการจัดทำงบประมาณประจำปี จัดทำงบประมาณเพิ่มเติม การจัดทำแผนการใช้งบประมาณ การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณ การของบประมาณฉุกเฉิน และการประเมินผลการใช้งบประมาณ

ด้านวัสดุ อุปกรณ์ การบริหารงานด้านวัสดุ อุปกรณ์ เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการใช้วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการดำเนินการที่ครอบคลุมถึงการศึกษาที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ การสำรวจ การรับรู้ ความจำเป็นในการใช้ การให้บริการ รวมถึงการเก็บบำรุงรักษา

ด้านวิธีการหรือการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่เป็นของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีการร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจกันในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การบริหารเป็นกิจกรรมที่เริ่มตั้งแต่การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการการประสานงาน รวมถึงการควบคุมซึ่งในแต่ละหน้าที่ดังกล่าว อาจมีรายละเอียดแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะและจุดมุ่งหมายขององค์การ เช่น ถ้าเป็นองค์การของรัฐ ก็จะเน้นในเรื่องการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ถ้าเป็นองค์การเอกชนจะมีเรื่องของกำไรเข้ามาเป็นส่วนสำคัญ

2.2 ด้านการประสานงาน (สถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, 2553)

1. คน ผู้ที่สร้างผลงานขึ้นมา โดยการนำเอาความสามารถมาทำให้เกิดผลงานใน จุดมุ่งหมายเดียวกันความสามารถของคนพิจารณาได้สองทางคือทางด้านความรู้และด้านความสัมพันธ์ กับผู้อื่น ผู้ประสานงานต้องมีความรู้ ความสามารถและมองการณ์ไกล มีมนุษยสัมพันธ์และทัศนคติที่ดี ผู้ร่วมงานทุกฝ่ายเข้ากันได้ดี มีการพบปะหารือกันอยู่เสมอ

2. เงิน ตัวเงินและสิ่งอื่นที่สามารถใช้เป็นตัวกลางในการแลกเปลี่ยนได้ โดยในการ ประสานงานต้องมีกำลังเงินสนับสนุนการปฏิบัติงาน

3. วัสดุ สิ่งของเครื่องมือและเครื่องใช้อื่น ๆ ในการประสานงานจำเป็นต้องมีวัสดุ อุปกรณ์อย่างเพียงพอ

4. วิธีการทำงาน การบริหารงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ กำหนดไว้ ต้องมีอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการมอบหมายงาน และควบคุมงาน รวมถึงการติดต่อสื่อสารที่ดี

จากแนวคิดด้านการบริหารและด้านการประสานงานข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดทั้ง 2 แนวคิดมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 เป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร การปฏิบัติงานให้ บรรลุเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์การมาใช้ เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด โดยประกอบไปด้วย (1) บุคลากร เพื่อศึกษาจำนวนบุคลากร ความรู้ ความสามารถ และการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของหน่วยงานปฏิบัติ (2) งบประมาณ เพื่อศึกษางบประมาณในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร และการบริหาร งบประมาณของหน่วยงานปฏิบัติ (3) ทรัพยากร เพื่อศึกษาทรัพยากร รวมถึงวัสดุต่าง ๆ ในการสนับสนุน การปฏิบัติงานของบุคลากรของหน่วยงานปฏิบัติ และ (4) วิธีการทำงาน เพื่อศึกษาการบริหารงานให้ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการ ปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติ

3. กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก วันที่ 6 เมษายน 2560) การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีส่วนสำคัญในการใช้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับต่าง ๆ รวมถึงการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

มาตรา 142 กำหนดให้ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ ต้องแสดงแหล่งที่มาและประมาณการรายได้ ผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการจ่ายเงิน และความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่าง ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา 259 ภายใต้บังคับมาตรา 260 และมาตรา 261 กำหนดให้การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศซึ่งอย่างน้อยต้องมีวิธีการจัดทำแผน การมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ การวัดผลการดำเนินการ และระยะเวลาดำเนินการปฏิรูปประเทศทุกด้าน ซึ่งต้องกำหนดให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปในแต่ละด้านภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้รวมตลอดทั้งผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังว่าจะบรรลุในระยะเวลาห้าปี ทั้งนี้ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2561 ให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูป ภายใน 3 เดือน

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ที่กล่าวมาข้างต้น การจัดทำแผนในระดับต่าง ๆ ต้องยึดยุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบในการจัดทำแผน โดยต้องสอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย และสิ่งสำคัญคือการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

3.2 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7)

พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 55 ก วันที่ 15 กันยายน 2550) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเป็นกฎหมายที่กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนกันก่อให้เกิดการบริหารงานที่เป็นเอกภาพ รวมถึงหลักการในการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน และกำหนดการบริหารราชการแนวใหม่ เพื่อให้ระบบบริหารราชการสามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

มาตรา 52 วรรคสาม กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 53/1, 53/2 ได้กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดประชุมหารือร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น รวมทั้งภาคประชาสังคม/ผู้แทนภาคเอกชน ทั้งนี้ การสรรหาให้เป็นไปตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนด

จากที่กล่าวข้างต้น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

3.3 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอนที่ 100 ก วันที่ 9 ตุลาคม 2546 และราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136 ตอนที่ 56 ก วันที่ 30 เมษายน 2562) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตราขึ้นเพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ได้มีการแก้ไขพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นการปรับปรุงการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนและการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกันต้องกระทำโดยใช้

แพลตฟอร์มดิจิทัลกลางเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มาตรา 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ
- (7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา 33 ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจ และสถานการณ์อื่นประกอบกัน

จากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานของส่วนราชการต้องคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้การปฏิบัติงานต่าง ๆ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

3.4 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนที่ 51 ก วันที่ 19 สิงหาคม 2565) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2565 ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มีเจตนารมณ์เพื่อให้เกิดการบูรณาการและเชื่อมโยงกันระหว่าง แผนระดับชาติกับแผนในระดับพื้นที่ โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งภาค และจัดทำแผนพัฒนาภาคขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบ ทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งต้องเชื่อมโยงแผนระดับชาติ และนโยบายรัฐบาล โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 โดยใช้ชื่อว่าพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 เพื่อให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค

2. ปรับปรุงองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) โดยรวมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) และคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ให้เหลือเพียงคณะเดียว และปรับเปลี่ยนผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.น.บ. เป็นสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3. หลักการเหตุผลของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 หมวด 1 - 7 และบทเฉพาะกาล รวม 63 มาตรา สรุปลงได้ดังนี้

3.1 หลักการเหตุผล เนื่องจากเป็นการสมควรรวมการบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค เข้าด้วยกัน เพื่อให้มีการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการอย่างแท้จริง และให้มีความเป็นเอกภาพสอดคล้องกัน จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้นบังคับใช้แทนพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการเป็นองค์กรหลักแต่เพียงองค์กรเดียว และให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรับผิดชอบงานเลขานุการแทน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ รวมทั้งปรับปรุงระบบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ตลอดจนการกำกับและติดตามการดำเนินการตามแผนดังกล่าว รวมทั้งกำหนดให้จัดทำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคแทนแผนพัฒนาภาคเดิม และเพิ่มเติมการจัดทำงบประมาณ และการบริหารงานบุคคลของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดขึ้นใหม่ เพื่อให้การบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาพื้นที่ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

3.2 มาตรา 1 - 6 ประกอบด้วย ชื่อพระราชกฤษฎีกา วันบังคับใช้ การให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. 2551 คำจำกัดความของจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาค แผนพัฒนา เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปี โครงการสำคัญ งบประมาณ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด หน่วยงานของรัฐ ผู้แทนภาคประชาสังคม พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกา และผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

3.3 หมวด 1 การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ มาตรา 7 - 19 ครอบคลุมหลักการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) การแต่งตั้งคณะกรรมการประจำภาค คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) รวมทั้งหน้าที่ และอำนาจ แนวปฏิบัติของผู้ว่าราชการจังหวัด

3.4 หมวด 2 การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด มาตรา 20 – 32 กำหนดให้ ก.บ.จ. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดครั้งละ 20 ปี แผนมีระยะเวลา 5 ปี กระบวนการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาและแผนพัฒนาจังหวัด การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี แนวทางการปรับปรุงแผนปฏิบัติการประจำปี รวมทั้งให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด พร้อมข้อเสนอแนะแนวการประสานการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในพื้นที่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด

3.5 หมวด 3 การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มาตรา 33 – 35 ให้ ก.น.บ. จัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ ให้ ก.บ.ก. จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตที่ ก.น.บ. กำหนด และต้องให้ความสำคัญกับโครงการขนาดใหญ่ที่จังหวัดในกลุ่มจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงการเสนอโครงการในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และการเสนอคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี

3.6 หมวด 4 ภาคและเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค มาตรา 36 – 38 ให้ ก.น.บ. จัดตั้งภาค ให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคระยะ 5 ปี ตามนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด ให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้โครงการกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเป็นลำดับแรก รวมถึงการประสานแผน และการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมกลุ่มจังหวัดหรือจังหวัดในกลุ่มต้องร่วมดำเนินการกับกลุ่มจังหวัดอื่นหรือจังหวัดอื่นที่อยู่นอกกลุ่ม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด

3.7 หมวด 5 งบประมาณและการบริหารงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มาตรา 39 – 50 กำหนดแนวทางดำเนินงานของ ก.น.บ. เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ครอบคลุมถึงหน่วยงานรัฐในพื้นที่จังหวัด หน่วยงานวิสาหกิจเพื่อสังคม ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจเอกชน การมอบอำนาจในการบริหารงบประมาณจังหวัด ให้จังหวัดจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

3.8 หมวด 6 การบริหารงานบุคคลแบบบูรณาการ มาตรา 51 – 54 การจัดตั้งและยุบเลิกราชการส่วนภูมิภาคให้ขอความเห็นจากผู้ว่าราชการจังหวัดมาประกอบการพิจารณาการมอบอำนาจการปฏิบัติการราชการในเขตพื้นที่จังหวัดของปลัดกระทรวงหรืออธิบดี และมอบอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติการ การเลื่อนเงินเดือน การให้บำเหน็จความชอบ และการดำเนินการทางวินัยข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการระดับ

เชี่ยวชาญให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งให้หน้าที่และอำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งการ/ยับยั้ง/ยุติการดำเนินงานหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการตามแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

3.9 หมวด 7 การกำกับและติดตาม มาตรา 55 – 58 ให้คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่และอำนาจร่วมกันเร่งรัด ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนฯ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค เพื่อรายงานผลพร้อมข้อเสนอต่อ ก.น.บ. อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ให้มีการจัดทำบันทึกความร่วมมือระหว่างจังหวัดกับส่วนราชการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผน ตลอดจนการดูแลบำรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภค สิ่งก่อสร้าง ระบบอื่นที่เกิดขึ้นให้สำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

3.10 บทเฉพาะกาล มาตรา 59 – 63 ประกาศหลักเกณฑ์ แนวทาง มติ คำสั่ง ซึ่งมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งจนกว่าจะมีการออกประกาศฯ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ แผนพัฒนาภาคยังคงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะครบระยะเวลาแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ตามพระราชกฤษฎีกาฯ พ.ศ. 2551 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ พ.ศ. 2560 ให้เป็นแผนตามพระราชกฤษฎีกานี้ รวมทั้งภายในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสำรวจและทำรายงานสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ และระบบอื่นในจังหวัดซึ่งไม่มีการดูแล บำรุงรักษา ไม่มีการใช้ประโยชน์/ใช้ประโยชน์ไม่ได้/ชำรุดทรุดโทรม พร้อมข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

4. กลไกการบริหารงานเชิงพื้นที่ในภาพรวม ดังนี้

4.1 กลไกระดับชาติ

คณะกรรมการบูรณาการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ ด้านวิชาการ (อ.ก.น.บ.วิชาการ) และคณะอนุกรรมการประจำภาค (อ.ก.น.บ.ภาค) มีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

4.2 กลไกระดับกลุ่มจังหวัด

คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มีหัวหน้ากลุ่มจังหวัดเป็นประธาน และข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

4.3 กลไกระดับจังหวัด คือ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

4.4 กลไกระดับอำเภอ คือ คณะกรรมการบริหารงานอำเภอแบบบูรณาการ (ก.บ.อ.) คณะกรรมการบริหารงานตำบลแบบบูรณาการ (ก.บ.ต.) คณะกรรมการหมู่บ้าน (ก.ม.) และ คณะกรรมการชุมชน (คกก.ชุมชน)

ภาพที่ 2.1 กลไกการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ

5. รอบนโยบายและระบบการบริหารงานและการบูรณาการแผนพัฒนาเชิงพื้นที่

5.1 กรอบนโยบายและแนวทางในการบริหารงาน

5.1.1 บูรณาการแผนของหน่วยงานของรัฐ และแผนพัฒนาระดับพื้นที่ใน

จังหวัด กลุ่มจังหวัด และภาค รวมทั้งบูรณาการและประสานเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกระทรวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐ และภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ในการผลักดัน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ นโยบายรัฐบาล ให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การรักษาความสงบเรียบร้อย การสร้างความเป็นธรรมและลด ความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

5.1.2 ให้ความสำคัญกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ซึ่งเป็นกรอบ ชี้นำทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ในภาพรวม และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่ดำเนินการ ในพื้นที่ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยง กันในทุกกระดับ นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ รายภาค การพัฒนาเมืองเก่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้กระทรวง กรม หน่วยงานอื่น ของรัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจ เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนาตามเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

5.1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด สามารถจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และการ บริหารงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลสัมฤทธิ์ ในการ พัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

5.1.4 ใช้กลไก กฎ และระเบียบที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์สูงสุด

5.2 ระบบการบริหารงานและการบูรณาการแผนพัฒนาเชิงพื้นที่

5.2.1 การบริหารงานพัฒนาภาคแบบบูรณาการ

1) การจัดทำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ให้ยึดความสอดคล้อง เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนารายสาขา และนโยบายรัฐบาล ทั้งในเชิงประเด็นและแนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ยึดความ สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และความท้าทายที่มีอยู่ในพื้นที่มาพัฒนาต่อยอด เพื่อขับเคลื่อนการ พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาค พิจารณาสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อ การพัฒนาภาคและปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนประเมินผลการดำเนินงาน พัฒนาในระยะที่ผ่านมา เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาประเด็นสำคัญของภาค ในระยะต่อไป

2) ให้องค์กรของรัฐ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐ และภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันบูรณาการเชิงพื้นที่ในการพัฒนาการปฏิบัติ ภารกิจ และการบริหารงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาตามเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

3) การแปลงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคไปสู่การปฏิบัติ ให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประสานกับหน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

ของหน่วยงานให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค รวมทั้งในขั้นตอนการจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาเสนอโครงการและงบประมาณที่เป็นการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภาค และให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคดังกล่าวด้วย

5.2.2 การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

1) ให้มีการบูรณาการทุกภาคส่วนในพื้นที่ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

2) มุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาและการแก้ไขปัญหา เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

3) ให้ความสำคัญกับการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด โดยจะต้องกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน และมีกลไกหรือกระบวนการในการกำกับ ดูแล และประเมินผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัด

5.2.3 การบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

1) ให้กลุ่มจังหวัดมุ่งเน้นการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคในประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันหรือความต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด

2) ในการจัดทำแผนงานโครงการต้องให้ความสำคัญกับโครงการขนาดใหญ่ที่จังหวัดในกลุ่มจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า 1 จังหวัด

3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบูรณาการการสร้างความร่วมมือการประสานแผน และการประสานการดำเนินโครงการที่เป็นการดำเนินการในลักษณะข้ามกลุ่มจังหวัดหรือระหว่างกลุ่มจังหวัดหนึ่งกับอีกกลุ่มจังหวัดหนึ่ง โดยนำศักยภาพของแต่ละกลุ่มจังหวัดมาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างพลังในการพัฒนาเชิงพื้นที่

4) เพื่อให้การบริหารจัดการของกลุ่มจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด มีหน้าที่ ดังนี้

(1) ประสาน เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด โดยผ่านช่องทางการดำเนินงานของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

(2) บูรณาการการแก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด โดยประสานการดำเนินการกับผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานภาครัฐ และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ในกลุ่มจังหวัด โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาด้วย

(3) กำกับดูแลการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีและคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของกลุ่มจังหวัด ไม่ให้มีการแบ่งงบประมาณเป็นสัดส่วนตามจำนวนจังหวัด

5) เพื่อให้การปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ ให้กระทรวงมหาดไทยพัฒนาความรู้ความสามารถและเพิ่มศักยภาพของบุคลากรของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด เพื่อให้มีบทบาทหลักในการวิเคราะห์และเสนอเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งทำหน้าที่ประสาน เชื่อมโยง และขับเคลื่อนการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐในพื้นที่จังหวัด ให้ความร่วมมือและสนับสนุนบุคลากรมาช่วยในการดำเนินการกิจของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดร้องขอ

5.3 ระบบการประสานและการรายงาน

ในการรายงานผลความคืบหน้าของแผนงานโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาในพื้นที่ โดยมีระบบการประสานและการรายงาน ดังนี้

5.3.1 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

1) เพื่อให้การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นำเรียนรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ได้รับมอบหมายให้กำกับการปฏิบัติราชการในพื้นที่นั้น ๆ เพื่อพิจารณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาอย่างสม่ำเสมอ

2) กรณีที่มีปัญหาและอุปสรรคในพื้นที่จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดรายงานต่อผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และหรือผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เพื่อบูรณาการในการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นกับส่วนราชการต่าง ๆ หรือนำเสนอ ก.น.บ.เพื่อทราบ หรือให้ข้อวินิจฉัยสั่งการในการแก้ไขปัญหา

3) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจบริหารงานจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติหรือไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด หรือแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานต่อคณะอนุกรรมการประจำภาคหรือคณะอนุกรรมการที่ ก.น.บ. มอบหมายโดยเร็ว และให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวพิจารณาและมีมติส่งการต่อไป

4) ให้ ก.บ.จ. และ ก.บ.ก. เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาค้นเกิดจากนโยบายระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งของราชการส่วนกลางหรือของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งปัญหาอื่นที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เสนอต่อ ก.น.บ. เพื่อพิจารณาสั่งการหรือมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่ ก.น.บ. กำหนด รวมทั้งให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร่วมกับกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งของราชการส่วนกลางหรือหน่วยงานของรัฐและปัญหาอื่นที่เป็นอุปสรรค และจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้แผนพัฒนาจังหวัดเกิดผลสำเร็จและแนวทางในการจัดให้มีกฎหมายใหม่ ปรับปรุงยกเลิก หรือยกเว้นกฎหมายที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

5) ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณที่แสดงถึงผลสำเร็จ รวมทั้งปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด เสนอต่อ ก.น.บ. และให้จัดส่งสำเนาให้สำนักงานงบประมาณทราบด้วย

5.3.2 ให้กระทรวง กรม และหน่วยงานอื่นของรัฐดำเนินการ ดังนี้

1) เมื่อส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการห้าปี แผนปฏิบัติราชการประจำปีและแผนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐแล้วเสร็จ ให้จัดทำรายงานสรุปความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค เสนอต่อ ก.น.บ. เพื่อทราบ

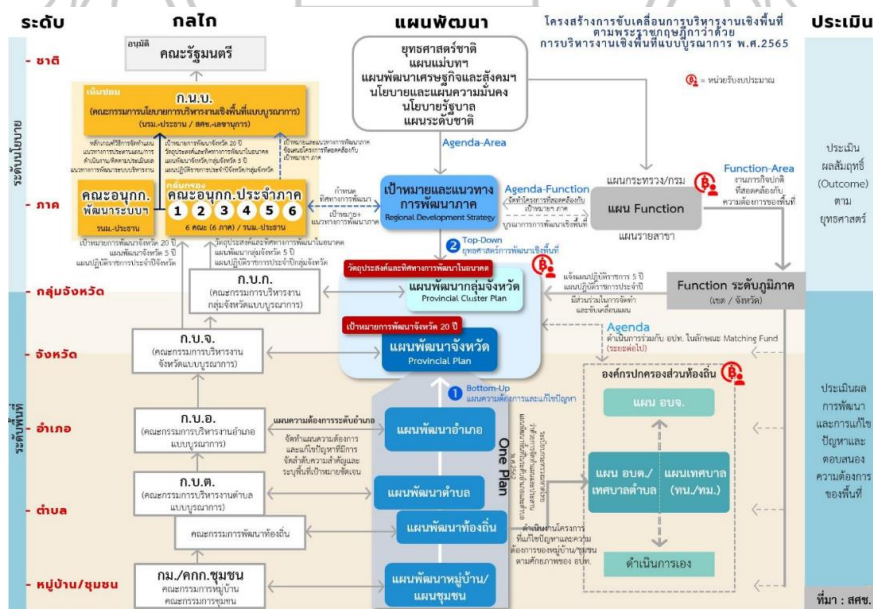
2) ให้ส่วนราชการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค รายงานผลการดำเนินโครงการ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เสนอต่อ ก.น.บ. เพื่อทราบภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นปีงบประมาณ

5.4 ระบบการติดตามและประเมินผล

5.4.1 ใช้กลไกของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด โดยต้องแสดงผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการ พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน และรายงานให้ ก.น.บ. ทราบ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ

5.4.2 ใช้กลไกคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผล ภาคราชการ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ในการร่วมกันเร่งรัด ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด เพื่อรายงานต่อ ก.น.บ. อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นเร่งด่วน อาจเสนอให้ ก.น.บ. พิจารณารายงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง พร้อมข้อเสนอแนะก่อนการรายงานผลประจำปีได้

5.4.3 ใช้กลไกของ ก.พ.ร. ในการติดตามประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่

จากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ข้างต้น จะเห็นว่า เป็นการปรับปรุงระบบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตลอดจนการกำกับและติดตามการดำเนินการตามแผน รวมทั้งกำหนดให้จัดทำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคแทนแผนพัฒนาภาคเดิม และเพิ่มเติมการจัดทำงบประมาณและการบริหารงานบุคคลของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดขึ้นใหม่ เพื่อให้การบริหารงานจังหวัด กลุ่มจังหวัดและภาค เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาพื้นที่ อำนาจความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

3.5 ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งภาค กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2567 ออกประกาศจัดตั้งภาค กลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดไว้ ดังต่อไปนี้

ภาคเหนือ ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
2. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ โดยให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
3. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
4. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี โดยให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย และจังหวัดหนองบัวลำภู โดยให้จังหวัดอุดรธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
2. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร โดยให้จังหวัดสกลนครเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด
3. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด โดยให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

4. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ โดยให้จังหวัดนครราชสีมาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

5. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอำนาจเจริญ โดยให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาคกลาง ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดชัยนาท จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง โดยให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

2. กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ โดยให้จังหวัดนครปฐมเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

3. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี โดยให้จังหวัดราชบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

4. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร โดยให้จังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดระยอง โดยให้จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

2. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ประกอบด้วย จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก และจังหวัดสระแก้ว โดยให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาคใต้ ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา โดยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

2. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล โดยให้จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย

1. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดปัตตานี โดยให้จังหวัดยะลาเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

3.6 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยทุกส่วนราชการจะต้องจัดทำแผน/โครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านความมั่นคง 2) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน 3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

3.7 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น 23 แผนแม่บท ซึ่งจะมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนแม่บท รวมทั้งในการจัดทำแผนและงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 แผนแม่บท ได้แก่ 1) ความมั่นคง 2) การต่างประเทศ 3) การเกษตร 4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต 5) การท่องเที่ยว 6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ 7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล 8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ 9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ 10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม 11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต 12) การพัฒนาการเรียนรู้ 13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี 14) ศักยภาพการกีฬา 15) พลังทางสังคม 16) เศรษฐกิจฐานราก 17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม 18) การเติบโตอย่างยั่งยืน 19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ 20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ 21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ 22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ 23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

3.8 แผนปฏิรูปประเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 259 กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีวิธีการจัดทำแผน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ มติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2561 กำหนดให้ทุกส่วนราชการต้องจัดทำแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูป ภายใน 3 เดือน โดยแผนปฏิรูปประเทศ มีจำนวน 13 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเมือง 2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน 3) ด้านกฎหมาย 4) ด้านกระบวนการยุติธรรม 5) ด้านเศรษฐกิจ 6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 7) ด้านสาธารณสุข 8) ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ 9) ด้านสังคม 10) ด้านพลังงาน 11) ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ 12) ด้านการศึกษา และ 13) ด้านวัฒนธรรม กีฬาแรงงาน และการพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์

3.9 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานของภาค การพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ ซึ่งทิศทาง การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” มีเป้าหมายหลักของการพัฒนา จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม 2) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน และ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา 13 หมุดหมาย แบ่งออกเป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์

ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะและ

อุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิบดีได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายเหตุที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายเหตุที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

3.10 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการบูรณาการและเชื่อมโยงการจัดทำแผนและประสานแผนในระดับพื้นที่หมู่บ้าน ชุมชน ตำบลและอำเภอ ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาค และประเทศ ตามช่วงเวลาให้สอดคล้องกับปฏิทินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

ขอ 4 กำหนดความหมายของแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาอำเภอ

ขอ 6 – 8 กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน และแผนชุมชนตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับหมู่บ้านและชุมชน

ขอ 9 – 11 กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับตำบล

ขอ 12 – 20 กำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับอำเภอ

ขอ 21 – 24 กำหนดแนวทางในการบูรณาการและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ภาพรวม

3.11 นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2570

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570 ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี หรือวัตถุประสงค์

และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2570

1. นโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.1 ยัตยยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติด้านความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี เป็นกรอบการดำเนินงานจัดทำแผน

1.2 ให้ความสำคัญกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ซึ่งเป็นกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ในภาพรวม และเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่ดำเนินการในพื้นที่ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกระดับ นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษรายภาค การพัฒนาเมืองเก่า

1.3 การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ต้องคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยให้ใช้กระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน หรือการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งให้มีการประสานแผนในระดับพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan) ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 สำหรับกลุ่มจังหวัดให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด

1.4 การขับเคลื่อนการพัฒนา มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน ทั้งส่วนราชการ (ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม หรือประชารัฐ และชุมชน เพื่อร่วมกันกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด รวมทั้งร่วมมือกันในการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญของภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด สู่การปฏิบัติอย่างสัมฤทธิ์ผล

1.5 การติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด ต้องมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อแสดงให้เห็นว่าผลการดำเนินการที่
ผ่านมาประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้
ให้วิเคราะห์และแสดงเหตุผลประกอบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนในระยะต่อไป

1.6 ให้เสนอแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในช่วงปีแรกของแผน 5
ปี สำหรับการทบทวนหรือปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ไม่ต้องปรับปรุงแผนทุก
ปี หากไม่มีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา โดยให้ดำเนินการ
เฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญที่มีผลต่อการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงหรือกรณีที่มีการปรับเป้าหมายการ
พัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด

2. หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

2.1 ขอบเขต

2.1.1 แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่ใช้ในการขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาที่
สอดคล้อง กับความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้
ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความ
มั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนา ประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี และ นโยบายของรัฐบาล รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐ
ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน

2.1.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด เป็นแผนที่ใช้ในการขับเคลื่อนประเด็นการ
พัฒนา ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด เป้าหมายและ
แนวทางการพัฒนาภาค มุ่งเน้นประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือความต้องการ
แก้ไขปัญหาที่เป็นประเด็นร่วมในพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่ม
จังหวัดที่ไม่เข้าซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์
ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผน
ระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นโยบายของรัฐบาล
นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ และแผนพัฒนาจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัด รวมถึงความพร้อมของภาครัฐ
และภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับโครงการขนาดใหญ่ที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดจะได้รับ
ประโยชน์ร่วมกัน เช่น โรงไฟฟ้าขยะ ระบบชลประทาน ระบบขนส่ง และระบบเตือนภัยพิบัติ โดยมี
ขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับผลประโยชน์มากกว่า 1 จังหวัด

2.2 องค์ประกอบของแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

2.2.1 ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

1) ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ ประกอบด้วย ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ การใช้ประโยชน์ที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน (การคมนาคมขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต และแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ) และข้อมูลสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

2) ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยต้องเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและเป็นอนุกรมอย่างน้อย 3 ปี พร้อมกับ วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลที่สำคัญเพื่อสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมเหตุผลประกอบและข้อมูลสนับสนุนอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นศักยภาพหรือระดับความรุนแรงของปัญหา ประกอบด้วย

- ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ข้อมูลหลักที่แสดงภาพรวมของเศรษฐกิจ และสาขาเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น การเกษตร อุตสาหกรรม การค้าชายแดน การท่องเที่ยว การพัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน (รายได้และหนี้สินเฉลี่ยต่อ ครัวเรือน) เป็นต้น

- ด้านสังคมและความมั่นคง ประกอบด้วย ข้อมูลด้านสังคมที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เช่น ประชากร แรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ปัญหาการว่างงาน ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เป็นต้น

- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ข้อมูลด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น ป่าไม้ ดิน และ การใช้ประโยชน์ที่ดิน แหล่งน้ำ ชยะ มลพิษ สถานการณ์ภัยพิบัติ เป็นต้น

3) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

- นำเสนอวิธีการหรือกระบวนการในการรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และมีการประสานแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ผ่านกลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ เพื่อให้แผนมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน (One Plan)ภายใต้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562

■ นำเสนอปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยจัดเรียงลำดับความสำคัญโดยรวมของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไม่เกิน 10 อันดับ และระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่ให้ชัดเจน สำหรับกลุ่มจังหวัดให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่ไม่ซ้ำซ้อนกับความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัด

4) ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหাজังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด บรรลุเป้าหมายรวมและเป้าหมายในแต่ละประเด็นการพัฒนาที่กำหนดไว้และบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้หรือไม่ พร้อมทั้งแสดงเหตุผลประกอบ และหากเห็นสมควรดำเนินการต่อหรือยุติการดำเนินการให้ระบุเหตุผลสนับสนุน

2.2.2 ประเด็นการพัฒนา

1) บทวิเคราะห์ เลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ตามหลักวิชาการวางแผน เพื่อแสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรคของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาตามหลัก Logical Framework โดยต้องมีความสอดคล้องกับข้อมูลเพื่อการพัฒนา ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เช่น ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ระบบบริหารจัดการข้อมูล การพัฒนาคนแบบชี้เป้า (TPMAP) ดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) ดัชนีการพัฒนายั่งยืนระดับจังหวัด (SDGs) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพและประเด็นปัญหาในด้านต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา

2) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ระยะ 5 ปี) จะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด โดยต้องแสดงสถานการณ์ที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงในอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้อง กับโอกาส ศักยภาพ ปัญหา และอุปสรรค ที่เป็นลักษณะเฉพาะของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

3) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาตลอดช่วงระยะเวลาของแผน มีจำนวนตัวชี้วัดที่เหมาะสมและสามารถวัดได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับค่าเป้าหมายจะต้องมีความสอดคล้องกับค่าฐาน (ข้อมูลในช่วงที่ผ่านมา และต้องระบุค่าฐานอย่างเหมาะสม ชัดเจน มีแหล่งที่มา และเป็นปัจจุบัน) หรือค่าเป้าหมาย (Benchmark) และแสดงถึงความก้าวหน้าอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ ในแต่ละปี

4) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ต้องสอดคล้องกับผลที่ได้จากบทวิเคราะห์บริบท ทั้งศักยภาพ โอกาส ปัญหาสำคัญ และความต้องการของพื้นที่ (Area) รวมทั้งสอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาระดับชาติ (Agenda) เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคประกอบด้วย

- ประเด็นการพัฒนา
- เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นการพัฒนา
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแต่ละประเด็นการพัฒนา ตัวชี้วัด

ต้องมีความชัดเจนสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาตลอดช่วงระยะเวลาของแผน มีจำนวนตัวชี้วัดที่ เหมาะสมและสามารถวัดได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

- แนวทางการพัฒนา ของแต่ละประเด็นการพัฒนา ต้องมีความสอดคล้อง และเพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยครอบคลุม ตลอดห่วงโซ่การพัฒนาหรือห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

- แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม หมายถึง รายการเกี่ยวกับแผนงานและโครงการต่าง ๆ ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี หรือวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด โดยให้จัดทำเป็น แผนงานและโครงการสำคัญเพื่อขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนในระยะ 5 ปี โดยควรกำหนดแผนงานในทุกแนวทางการพัฒนาและโครงการสำคัญ ภายใต้แผนงานจะต้องบรรจุอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีตามระยะเวลาที่กำหนด

- แผนงาน ในแต่ละแนวทางการพัฒนาอาจจัดทำแผนงานได้มากกว่า 1 แผนงาน โดยแต่ละแผนงานจะต้องประกอบด้วยการบูรณาการชุดของโครงการสำคัญที่เชื่อมโยงส่งต่อในลักษณะห่วงโซ่การพัฒนาหรือห่วงโซ่คุณค่า (โครงการต้นทาง-กลางทาง-ปลายทาง) ซึ่งต้องครอบคลุมและ เพียงพอที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่กำหนดไว้ในช่วงเวลาของแผน 5 ปี

- โครงการสำคัญและกิจกรรม ควรมีลักษณะเป็นโครงการที่มีกิจกรรม พื้นที่เป้าหมาย และผลลัพธ์ที่ชัดเจน ตอบสนองการขับเคลื่อนแผนงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ กรณีมีพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก ต้องจัดลำดับความสำคัญ และแบ่งระยะเวลาดำเนินงานเป็นรายปี ทั้งนี้ ทุกโครงการสำคัญที่เสนอในแผนพัฒนาจะต้องจัดทำรายละเอียด ดังนี้

- (1) ชื่อโครงการสำคัญ
- (2) ชื่อแผนงาน (ระบุว่าโครงการอยู่ภายใต้แผนงานใด)
- (3) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- (4) แนวทางการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- (5) หลักการและเหตุผล

- (6) วัตถุประสงค์ของโครงการ
- (7) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
- (8) พื้นที่เป้าหมาย
- (9) กิจกรรมหลัก
- (10) หน่วยดำเนินการ
- (11) ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ
- (12) งบประมาณ (บาท)
- (13) ผลผลิต (Outputs)
- (14) ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcomes)

สำหรับโครงการอื่นที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาและแผนงานที่กำหนดสามารถเสนอในแผนปฏิบัติการประจำปีได้

2.3 แนวทางการประสานแผนและการดำเนินโครงการที่กลุ่มจังหวัดหรือจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มจังหวัดต้องร่วมดำเนินการกับกลุ่มจังหวัดอื่นหรือจังหวัดอื่นที่อยู่นอกกลุ่มจังหวัดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีความประสงค์จะดำเนินการดังกล่าว บูรณาการการจัดทำแผนงานและโครงการร่วมกัน และให้จัดทำบันทึกความร่วมมือในการดำเนินการ โดยให้มีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบและงบประมาณในการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน

จากกฎหมายที่กล่าวมาข้างต้น มีเจตนารมณ์ที่สำคัญ 2 ประการ คือ (สุขวุฒิ วรรักษ์จักร, 2563, 28-30.)

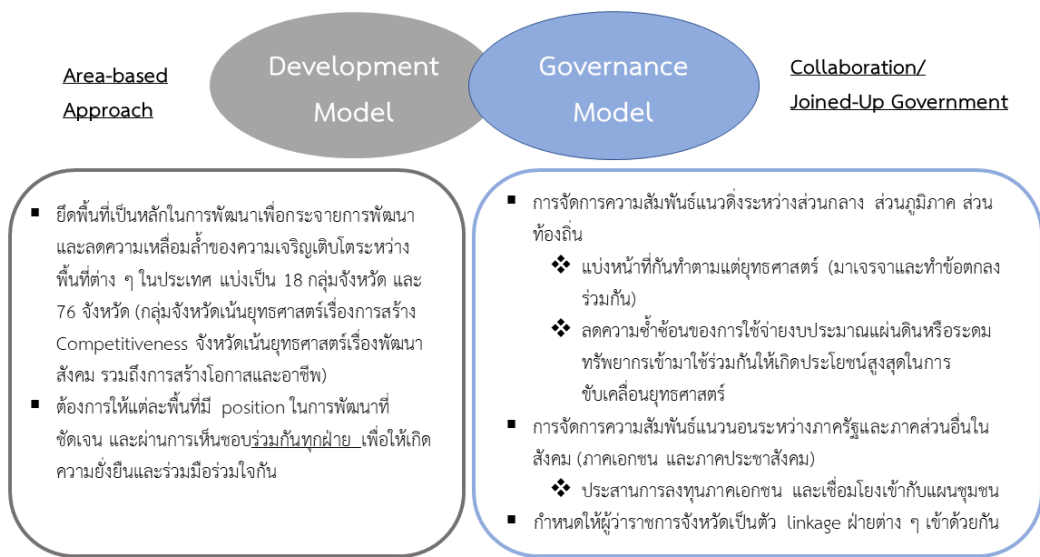
1) การบริหารแบบบูรณาการในลักษณะยึดพื้นที่เป็นหลัก (Area based Approach) เพื่อกระจายการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำของความเจริญเติบโตระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศ โดยแบ่งเป็น 18 กลุ่มจังหวัด และ 76 จังหวัด และให้แต่ละพื้นที่มียุทธศาสตร์ทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด โดยจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งการแปลงแผนพัฒนาฯ ไปสู่แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งทิศทางการพัฒนาดังกล่าวต้องผ่านการเห็นชอบร่วมกันจากทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และร่วมมือร่วมใจกันในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทิศทางการพัฒนา

2) การสร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี (Collaboration for Good Governance) เป็นการจัดการความสัมพันธ์แนวตั้งระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งหน้าที่กันตามแต่ยุทธศาสตร์ซึ่งจะช่วยลดความซ้ำซ้อนของการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินหรือระดมทรัพยากรเข้ามาใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รวมทั้งเป็นการจัดการ

ความสัมพันธ์แนวนอนระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่นในสังคม (ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม) โดยทุกภาคส่วนจะมีการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดซึ่งเป็นแผนที่ผ่านความเห็นชอบร่วมกันเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ประสานเพื่อบูรณาการการดำเนินการของฝ่ายต่าง ๆ ให้สัมพันธ์และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แนวทางการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ภาพที่ 2.3 แนวทางการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

จากภาพจะเห็นได้ว่าการบริหารงานเชิงพื้นที่มุ่งเน้นให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการทุกภาคส่วนพื้นที่ทั้งราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนกลาง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด โดยยึดหลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ การบริหารแบบเครือข่ายและบูรณาการทรัพยากรเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคธุรกิจเอกชนให้สัมพันธ์และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จังหวัดริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินแผนงานและโครงการ ตั้งแต่เริ่มต้นและนำปัญหาและความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพโดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาแบบองค์รวมครอบคลุมทุกมิติ

แนวคิดเกี่ยวกับระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area – Based Approach) โดยนำความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ และประสิทธิภาพต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่ จึงเน้นผ่านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดอย่างมีทิศทางและยั่งยืน โดยจำเป็นต้องมีผู้ประสานและเชื่อมโยงกิจกรรม หรือเชื่อมต่อการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการเป็นตัวกลางการจัดระบบการพัฒนาการบูรณาการ และเชื่อมโยงแนวนโยบายพื้นฐานและความต้องการของประชาชนผ่านทางส่วนราชการต่าง ๆ ท้องถิ่นและภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะขยายผลสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วาริยา กำทองดี (2560) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี พ.ศ.2557-2560 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และ 2) เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และข้อเสนอแนะการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร จำนวน 236 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า ระดับสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครที่มีระดับตามตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครภาพรวมไม่แตกต่างกัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน และปัญหาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาคือด้านการวิเคราะห์ SWOT และด้านประเด็นยุทธศาสตร์และการพัฒนา

นัยนา คำภักดี (2560) ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล หัวหน้าส่วนราชการ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในสำนักงานจังหวัด รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น พบปัญหาและอุปสรรค 6 ประการได้แก่ 1) ด้านระยะเวลาการจัดทำแผนมีความเร่งด่วนกระชั้นชิดเกินไปทำให้มีเวลาในการดำเนินการจัดทำแผนค่อนข้างจำกัด 2) ข้อมูลขาดความทันสมัยเนื่องจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลไว้ล่วงหน้าแต่บริบทของสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปทำให้ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน 3) ด้านสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรที่เปลี่ยนแปลง 4) ขาดการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานระดับท้องถิ่น ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน มีแต่ผู้แทนซึ่งเป็นเพียงองค์ประกอบของคณะกรรมการ การให้ตัวแทนภาคส่วนท้องถิ่นไปแสดงความคิดเห็นในการประชุมเป็นไปตามรูปแบบหรือหลักการตามระเบียบของทางราชการที่กำหนดไว้ 5) ด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานกับภาระงานที่มาก และ 6) มีการดำเนินติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาจังหวัดแต่ยังขาดความต่อเนื่องทำให้ไม่เห็นความก้าวหน้าของผลดำเนินงาน ขาดการติดตามประเมินผลในพื้นที่ว่าบรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาจังหวัดที่วางไว้หรือไม่ โดยแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่นมี 7 ประการดังนี้ 1) จังหวัดควรมีการกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมตามปฏิทินขั้นตอนการทำงาน ไม่กระชั้นชิดเกินไป 2) ควรมีการจัดเตรียมการรวบรวมข้อมูลในการวางแผนไว้ล่วงหน้าและเป็นปัจจุบัน 3) ควรมีการประสานงานร่วมกับส่วนกลางทางสำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อรับฟังคำชี้แจงในรายละเอียดด้านต่าง ๆ ทั้งด้านนโยบาย แนวทางการดำเนินงาน ขั้นตอนในการ ปฏิบัติงานและการประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ ในจังหวัด 4) ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 5) ควรมีการกำหนดโครงสร้างกรอบอัตรากำลังของบุคลากรให้เพียงพอต่อภาระงานตามภารกิจ 6) ควรจัดให้มีระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาจังหวัดอย่างสม่ำเสมอเพื่อติดตามและรายงานความก้าวหน้า และ 7) ควรมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวัฒนธรรมด้านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดโดยยึดการพัฒนาจังหวัด เป็นหลักสำคัญ เนื่องจากศักยภาพและบริบทของแต่ละจังหวัดแตกต่างกัน

จิริฎฐีกา ภาณุกรกุล (2563) ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาวิเคราะห์การจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามจำนวน 76 ชุด จากผู้ปฏิบัติงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 และในการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 ท่าน คือ ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีความรู้ด้านการจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ในด้านกระบวนการจัดทำแผนและงบประมาณ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ความพร้อมของบุคลากร และประเด็นการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 จำแนกตามตัวแปรสถานที่ปฏิบัติงาน พบว่า ในภาพรวมสถานที่ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า สถานที่ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับความเห็นด้วยกับประเด็นความพร้อมของบุคลากรที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความเห็นด้วยกับประเด็นความพร้อมของบุคลากรมากกว่าจังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง โดยปัญหาและอุปสรรคในการจัดแผนและงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 พบว่าระยะเวลาในการจัดทำแผนและงบประมาณมีจำกัด ประกอบกับปัญหาบุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ส่งผลให้การจัดทำโครงการบางครั้งขาดการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อให้ได้มาซึ่งแผนงานและโครงการที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 โดยผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าในการพัฒนาการบริหารงบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสัมฤทธิ์ของพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1

จิรายุทธ์ เรื่องขจรไพโรจน์ (2565) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีในระดับพื้นที่แบบบูรณาการ กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษากระบวนการในจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของกลุ่มจังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 รวมถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพผลการวิจัยพบว่าการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 นั้นมีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ชื่อว่าคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) โดยเมื่อจัดทำแผนเสร็จแล้วมีการนำเข้าสู่ประชุมคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนปฏิบัติการ เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบแผนแล้วกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 จะจัดส่งแผนปฏิบัติการให้คณะกรรมการกลั่นกรอง เพื่อทำการกลั่นกรองโดยการตรวจสอบรายละเอียดโครงการ และการแนบเอกสารต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดทำแผนหรือไม่ โครงการไหนควรสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนงบประมาณ โดยปัญหาอุปสรรคในการจัดทำแผนจะเป็นด้านเวลาที่กระชั้นชิดในการทำหรือส่งเอกสารเพิ่มเติม ด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอหรือโยกย้ายบ่อย ด้านหลักเกณฑ์ที่มีความซับซ้อนกว้างบปคติของหน่วยงาน และด้านหน่วยงานที่ยังขาดการบูรณาการกันในพื้นที่ของทั้งกลุ่มจังหวัด และให้ความสำคัญกับงบประมาณมากกว่าวงบกลุ่มจังหวัด ส่วนข้อเสนอแนะ ได้แก่ โครงการควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ การทำแผนหน่วยงานต่าง ๆ ควรบูรณาการกันในการจัดทำแผน ควรมีการอบรมหน่วยงานที่เสนอของงบประมาณกลุ่มจังหวัด และหลักเกณฑ์ในการจัดทำแผนควรมีเกณฑ์ลดลง และลดการใช้ดุลยพินิจให้น้อยที่สุด

ณัฐสิทธิ์ คำอุ่น (2566) ทำการศึกษาเรื่อง การบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษากระบวนการและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ 2) ศึกษาการบูรณาการแผนพัฒนาในพื้นที่ในทุกระดับ และ 3) ศึกษาปัญหาและ อุปสรรครวมถึงแนวทางในการพัฒนาและบูรณาการแผนในทุกระดับในพื้นที่ จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่า การจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ในจังหวัดน่าน มีการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ในบางส่วนเท่านั้น โดยปัจจัยหลักที่มีผลต่อการสร้างการบูรณาการในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ คือ ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ เนื่องจากยังมีความเข้าใจผิดถึงวัตถุประสงค์หลักในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ ส่งผลให้การจัดทำแผนไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมได้ ดังนั้น ต้องให้ความสำคัญการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้จัดทำแผน รวมถึงประชาชนให้เกิดความเข้าใจถึงความสำคัญในการจัดทำแผน การกำหนดตัวชี้วัดขึ้นมาเพื่อตรวจสอบว่าแผนเป็นไปตามเป้าประสงค์หรือไม่และสิ่งที่สำคัญ คือการทำให้แผนพัฒนาพื้นที่ (One plan) มีผลบังคับใช้เพื่อที่สามารถจับต้องได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ตามลำดับ ดังนี้

1. แบบแผนการศึกษา
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบแผนการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษา และใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดทั้งหมด ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยแบ่งได้ดังนี้

2.1.1 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด หรือกลุ่มงานอื่นๆ ที่ปฏิบัติราชการ (กรณีช่วยราชการ) ภายในสำนักงานจังหวัด ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดโดยตรง

2.1.2 ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยตรง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดโดยตรง ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยเป็นไปตามที่ Memon et al. (2020) ได้เสนอไว้ว่า แนวทางในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจะต้องพิจารณาจากตัวแปรสังเกต (ตัวแปรอิสระ) โดยจะต้องมีขนาด 20 เท่าขึ้นไปต่อตัวแปรสังเกต จากกรอบแนวทางการศึกษาพบว่ามีจำนวนตัวแปรสังเกตทั้งหมด 4 ตัวแปร และเมื่อคำนวณ 20 เท่าต่อตัวแปรสังเกตจะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 80 ตัวอย่าง แสดงว่าการศึกษาค้นคว้าจะต้องได้แบบสอบถามกลับมาไม่น้อยกว่า 80 ตัวอย่าง แต่เพื่อสำรองความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นในการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้การสุ่มแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มงาน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามโดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แบบสอบถาม แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน อายุราชการ หรือระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ มีข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นคำถามตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 13 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่

แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นคำถามตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 28 ข้อ เป็นแบบ
 มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 มีแบ่งระดับการวัดไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย

ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับที่ 4 หมายถึง มาก

ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่างของคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = \frac{4}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 มีความคิดเห็น มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 มีความคิดเห็น มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 มีความคิดเห็น ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 มีความคิดเห็น น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 มีความคิดเห็น น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและ
 บูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบ
 บูรณาการ พ.ศ. 2565 เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน
 โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งจะต้องได้ค่า IOC
 อยู่ในช่วง 0.60 – 1.00 (Rovinelli & Hambleton, 1977)

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟา รอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) โดยนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับข้าราชการ
 และเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำไปวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา
 ซึ่งจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.7 ขึ้นไป (Cronbach, 1990) โดยพบว่า แบบสอบถามมีค่า
 สัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.988

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอน โดยอาศัยกระบวนการ และวิธีการของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งใช้ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมเป็นแนวทางในการสร้างคำถามในแบบสอบถามข้อมูลผู้ศึกษา ได้ข้อมูลมาจาก 2 แหล่ง ดังนี้

4.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด และข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด และข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด โดยการแจกและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง ผ่าน google form โดยชี้แจงให้ ทราบถึงจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

4.1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลและทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความสอดคล้องของคำตอบในแบบสอบถามทุกประเด็นและทุกฉบับ

4.1.3 นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความสอดคล้องของคำตอบ ในแบบสอบถามทุกประเด็นและทุกฉบับให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

4.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้

4.2.1 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

4.2.2 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

4.3 นำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยการคำนวณทางคอมพิวเตอร์ แล้วจึงนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำการตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาจึงนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด และข้าราชการและเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัด โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Independent t-Test และในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-Test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรที่ทำการศึกษาของสมมติฐาน

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” จากการเก็บข้อมูลของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยตรง ผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 144 คน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำคำตอบจากการตอบแบบสอบถามดังกล่าวมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการหา ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดโดยตรง จำนวน 144 คน สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1 – 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	54	37.50
หญิง	80	55.60
LGBT+/อื่นๆ	10	6.90
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 80 คน (ร้อยละ 55.60) รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 54 คน (ร้อยละ 37.60) และเพศ LGBT+/ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 6.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	8	5.60
25 – 35 ปี	68	47.20
36 – 45 ปี	52	36.10
46 – 55 ปี	12	8.30
55 ปีขึ้นไป	4	2.80
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี จำนวน 68 คน (ร้อยละ 47.20) รองลงมา คือ อายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 52 คน (ร้อยละ 36.10) อายุระหว่าง 46 – 55 ปี จำนวน 12 คน (ร้อยละ 8.30) อายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 5.60) และอายุ 55 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	52	36.10
ปริญญาโท	92	63.90
รวม	144	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 92 คน (ร้อยละ 63.90) รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 52 คน (ร้อยละ 36.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทตำแหน่ง

ประเภทตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ลูกจ้างเหมาบริการ	14	9.70
พนักงานราชการ	8	5.60
ข้าราชการ	122	84.70
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งข้าราชการ จำนวน 122 คน (ร้อยละ 84.70) รองลงมา คือ ตำแหน่งลูกจ้างเหมาบริการ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.70) และ ตำแหน่งพนักงานราชการ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 5.60) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสังกัดหน่วยงาน

สังกัดหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด	100	69.40
กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด	22	15.30
กลุ่มงาน อื่น ๆ	22	15.30
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสังกัดหน่วยงานสังกัดหน่วยงานจำนวน 100 คน (ร้อยละ 69.40) รองลงมา คือ กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด จำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.30) และกลุ่มงาน อื่น ๆ จำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.30) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	54	37.50
6 - 10 ปี	50	34.70
11 - 15 ปี	18	12.50
16 ปีขึ้นไป	22	15.30
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 54 คน (ร้อยละ 37.50) รองลงมา คือ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี จำนวน 50 คน (ร้อยละ 34.70) ระยะเวลาการปฏิบัติงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.30) และระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี จำนวน 18 คน (ร้อยละ 12.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ

ประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี (ไม่มีประสบการณ์ด้านแผน)	30	20.80
1 - 2 ปี (เคยมีประสบการณ์ด้านแผน 1 รอบวงจรแผน)	32	22.20
2 - 5 ปี (มีประสบการณ์)	30	20.80
5 ปีขึ้นไป (มีประสบการณ์ด้านแผนสูง)	52	36.10
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ด้านแผนและโครงการตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน (ร้อยละ 36.10) รองลงมา คือ มีประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ 1 - 2 ปี จำนวน 32 คน (ร้อยละ 22.20) มีประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 30 คน (ร้อยละ 20.80) และมีประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ 2 - 5 ปี จำนวน 30 คน (ร้อยละ 20.80) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.8 - 4.21

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านบุคลากร	3.16	0.716	ปานกลาง	4
2. ด้านงบประมาณ	3.63	0.662	มาก	2
3. ด้านทรัพยากร	3.62	0.605	มาก	3
4. ด้านวิธีการทำงาน	3.78	0.602	มาก	1
รวม	3.55	0.513	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ในภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.513) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการทำงาน ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.602) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านงบประมาณ ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.662) ด้านทรัพยากร ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.605) และด้านบุคลากร ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.716) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	8	22	60	42	12	2.81	.984	ปานกลาง	3
	(5.60)	(15.30)	(41.70)	(29.20)	(8.30)				
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถและทัศนคติที่ดีในการทำงาน เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อและพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ	12	48	60	12	12	3.25	1.014	ปานกลาง	2
	(8.30)	(33.30)	(41.70)	(8.30)	(8.30)				
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	16	46	68	12	2	3.43	.850	มาก	1
	(11.10)	(31.90)	(31.90)	(8.30)	(1.40)				
รวม						3.16	.716	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.16$, S.D. = 0.716) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่าหน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.850) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือหน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่มีการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติที่ดีในการทำงาน เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อและพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 1.014) และหน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 2.81$, S.D. = 0.984) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณ	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	16	38	72	14	4	3.33	.901	ปานกลาง	3
	(11.10)	(26.40)	(50.0)	(9.70)	(2.80)				
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	22	78	40	2	2	3.81	.760	มาก	1
	(15.30)	(54.20)	(27.80)	(1.40)	(1.40)				

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านงบประมาณ	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
3. หน่วยงานปฏิบัติมี การบริหารงบประมาณ (13.90) เป็นไปตามแผนการใช้ จ่ายงบประมาณที่ กำหนดได้	20	76	38	10	0	3.74	.784	มาก	2
		(52.80)	(26.40)	(6.90)	(0.00)				
	รวม					3.63	.662	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.662) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.760) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่กำหนดได้ ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.784) และหน่วยงานปฏิบัติมีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.901) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของด้านทรัพยากร

ด้านทรัพยากร	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมี ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการ ปฏิบัติงานจำนวน เพียงพอ ทันสมัย และพร้อมใช้งาน	12	38	72	20	2	3.26	.853	ปานกลาง	3
	(8.30)	(26.40)	(50.0)	(13.90)	(1.40)				

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านทรัพยากร	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
2. หน่วยงานปฏิบัติ สามารถใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ ต่าง ๆ ในการ ปฏิบัติงานให้เกิด ประโยชน์และคุ้มค่า	20 (13.90)	66 (45.80)	54 (37.50)	4 (2.80)	0 (0.00)	3.71	.737	มาก	2
3. หน่วยงานปฏิบัติมี บุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ในการใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้ สัมฤทธิ์ผล	28 (19.40)	70 (48.60)	46 (31.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.87	.708	มาก	1
	รวม					3.62	0.605	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านทรัพยากรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.605) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.708) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติสามารถใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่า ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.737) และหน่วยงานปฏิบัติมีทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานจำนวนเพียงพอ ทันสมัย และพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.853) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามข้อของด้านวิธีการทำงาน

ด้านวิธีการทำงาน	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	32	68	44	0	0	3.92	.724	มาก	2
	(22.20)	(47.20)	(30.60)	(0.00)	(0.00)				
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการมอบหมายงานที่ชัดเจน เข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติ รวมถึงมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรภายในหน่วยงาน	20	80	40	4	0	3.81	.702	มาก	3
	(13.90)	(55.60)	(27.80)	(2.80)	(0.00)				
3. หน่วยงานปฏิบัติปฏิบัติ/แผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน	32	74	36	2	0	3.94	.727	มาก	1
	(22.20)	(51.40)	(25.00)	(1.40)	(0.00)				
4. หน่วยงานปฏิบัติการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน	14	52	64	12	2	3.44	.834	มาก	4
	(9.70)	(36.10)	(44.40)	(8.30)	(1.40)				
รวม						3.78	0.602	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านวิธีการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.602) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีปฏิทิน/แผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.727) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.724) หน่วยงานปฏิบัติมีการมอบหมายงานที่ชัดเจน เข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติ รวมถึงมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรภายในหน่วยงาน ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.702) และหน่วยงานปฏิบัติมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ($\bar{x} = 3.44$, S.D. = 0.834) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผน

และบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านกำหนดวัตถุประสงค์	4.24	0.604	มากที่สุด	1
2. ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์	4.00	0.571	มาก	5
3. ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน	4.19	0.576	มาก	2
4. ด้านการกำหนดทางเลือก	3.81	0.615	มาก	8
5. ด้านการประเมินทางเลือก	3.96	0.625	มาก	7
6. ด้านการเลือกทางเลือก	4.00	0.579	มาก	4
7. ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ	4.02	0.540	มาก	3
8. ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ	4.00	0.548	มาก	6
รวม	4.03	0.482	มาก	

จากตารางที่ 4.13 ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.482) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านกำหนด

วัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.604) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.576) ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.540) ด้านการเลือกทางเลือก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.579) ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.571) ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.548) ด้านการประเมินทางเลือก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.625) และด้านการกำหนดทางเลือก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.615) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านกำหนดวัตถุประสงค์

ด้านกำหนดวัตถุประสงค์	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมี การชี้แจงหลักเกณฑ์การ จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน	54 (37.50)	70 (48.60)	20 (13.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.24	0.679	มากที่สุด	1
2. หน่วยงานปฏิบัติมี การชี้แจงหลักเกณฑ์การ จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน	52 (36.10)	74 (51.40)	18 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.24	0.658	มากที่สุด	2
3. หน่วยงานปฏิบัติมี การชี้แจงทำความเข้าใจ กระบวนการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัด	50 (34.70)	78 (54.20)	16 (11.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.24	0.637	มากที่สุด	3
	รวม					4.24	0.604	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านกำหนดวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.604) เมื่อพิจารณาตาม

รายชื่อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.679) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.658) และ หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงทำความเข้าใจกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.637) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการวิเคราะห์สถานการณ์

ด้านการวิเคราะห์ สถานการณ์	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยง นโยบายในระดับ	34 (23.60)	82 (56.90)	28 (19.40)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.04	0.657	มาก	2
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมของโลกและประเทศ	18 (12.50)	82 (56.90)	44 (30.60)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.82	0.633	มาก	4
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัด ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	38 (26.40)	86 (59.70)	20 (13.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.13	0.624	มาก	1
4. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่	36 (25.00)	74 (51.40)	32 (22.20)	2 (1.40)	0 (0.00)	4.00	0.729	มาก	3
						รวม	4.00	0.571	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.571) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.624) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยง นโยบายในทุกระดับ ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.657) หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.729) และหน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมของ โลกและประเทศ ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.633) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน

ด้านการพิจารณาและ กำหนดสมมติฐาน	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการ ทบทวนและกำหนด ประเด็นการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดในการ จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	40 (27.80)	84 (58.30)	20 (13.90)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.14	0.633	มาก	3
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการ กำหนดเป้าประสงค์และ ตัวชี้วัดค่าเป้าหมายในการ จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	52 (36.10)	76 (52.80)	16 (11.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.25	0.642	มากที่สุด	1

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ด้านการพิจารณาและ กำหนดสมมติฐาน	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการ กำหนดแนวทางการ พัฒนาจังหวัดและกลุ่ม จังหวัดในการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	42 (29.20)	86 (59.70)	16 (11.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.18	0.611	มาก	2
	รวม					4.19	0.576	มาก	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.576) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดค่าเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.642) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.611) และหน่วยงานปฏิบัติมีการทบทวนและกำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = 0.633) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการกำหนดทางเลือก

ด้านการกำหนดทางเลือก	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ข้อเสนอการจัดทำแผนงาน/โครงการที่หลากหลาย	14	86	44	0	0	3.79	0.602	มาก	3
	(9.70)	(59.70)	(30.60)	(0.00)	(0.00)				
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการพิจารณาถ้อยแถลง/โครงการที่ชัดเจน	28	68	46	2	0	3.85	0.742	มาก	2
	(19.40)	(47.20)	(31.90)	(1.40)	(0.00)				
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเครื่องมือทางวิชาการเพื่อใช้ในการวิเคราะห์แผนงาน/โครงการที่น่าเชื่อถือ	22	62	52	8	0	3.68	0.799	มาก	4
	(15.30)	(43.10)	(36.10)	(5.60)	(0.00)				
4. หน่วยงานปฏิบัติมีการตรวจสอบการพิจารณาถ้อยแถลง/แผนงาน/โครงการที่เหมาะสม	28	76	38	2	0	3.90	0.713	มาก	1
	(19.40)	(52.80)	(26.40)	(1.40)	(0.00)				
รวม						3.81	0.615	มาก	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการกำหนดทางเลือกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.615) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการตรวจสอบการพิจารณาถ้อยแถลง/แผนงาน/โครงการที่เหมาะสม

($\bar{x}$ = 3.90, S.D. = 0.713) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการพิจารณาถ่วงน้ำหนักของแผน/โครงการที่ชัดเจน ($\bar{x}$ = 3.85, S.D. = 0.742) หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ข้อเสนอการจัดทำแผนงาน/โครงการที่หลากหลาย ($\bar{x}$ = 3.79, S.D. = 0.602) และหน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเครื่องมือทางวิชาการเพื่อใช้ในการวิเคราะห์แผนงาน/โครงการที่น่าเชื่อถือ ($\bar{x}$ = 3.68, S.D. = 0.799) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการประเมินทางเลือก

ด้านการประเมิน ทางเลือก	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน	34 (23.60)	64 (44.40)	44 (30.60)	2 (0.00)	0 (0.00)	3.90	0.769	มาก	3
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความเหมาะสมของแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดค่าเป้าหมายตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	32 (22.20)	76 (52.80)	36 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.97	0.689	มาก	2
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจน	32 (22.20)	82 (56.90)	30 (20.80)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.01	0.658	มาก	1
รวม						3.96	0.625	มาก	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ

พ.ศ. 2565 ด้านการประเมินทางเลือกลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.625) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.658) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความเหมาะสมของแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดค่าเป้าหมายตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.689) และหน่วยงานปฏิบัติมีการจัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงาน/โครงการภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.769) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของด้านการเลือกทางเลือก

ด้านการเลือกทางเลือก	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการที่เป็นตัวชี้วัดสำคัญของประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	30 (20.80)	88 (61.10)	26 (18.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.03	0.625	มาก	2
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดเรียงโครงการตามกรอบวงเงินงบประมาณ	40 (27.80)	72 (50.00)	30 (20.80)	2 (1.40)	0 (0.00)	4.04	0.737	มาก	1
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	26 (18.10)	90 (62.50)	28 (19.40)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.99	0.614	มาก	3
4. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชน	28 (19.40)	80 (55.60)	34 (23.60)	2 (0.00)	0 (0.00)	3.93	0.696	มาก	4
รวม						4.00	0.579	มาก	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการเลือกทางเลือกร้อยละอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.579) เมื่อพิจารณาตามรายข้อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดเรียงโครงการตามกรอบวงเงินงบประมาณ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.737) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความสอดคล้องของแผนงาน/โครงการที่เป็นตัวชี้วัดสำคัญของประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.625) หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.614) และหน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.696) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายข้อของการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ

ด้านการลงมือปฏิบัติและ สร้างแผนสนับสนุน การลงมือปฏิบัติ	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการ กำหนดแนวทาง ขั้นตอน การอนุมัติ/มอบอำนาจ การดำเนินโครงการ	50 (34.70)	76 (52.80)	18 (12.50)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.22	0.653	มาก ที่สุด	1
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการ เตรียมการรองรับกรณีการ ปรับแผนงาน/การโอน เปลี่ยนแปลงโครงการตาม ความจำเป็น	30 (20.80)	86 (59.70)	28 (19.40)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.01	0.637	มาก	2
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการ กำหนดวิธีการติดตามและ ประเมินความคุ้มค่าของ โครงการ	20 (13.90)	80 (55.60)	42 (29.20)	2 (1.40)	0 (0.00)	3.82	0.676	มาก	3
รวม						4.02	0.540	มาก	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.540) เมื่อพิจารณาตามรายย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการอนุมัติ/มอบอำนาจการดำเนินโครงการ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.653) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการเตรียมการรองรับกรณีการปรับแผนงาน/การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามความจำเป็น ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.637) และหน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการติดตามและประเมินความคุ้มค่าของโครงการ ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.676) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามรายชื่อของด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ

ด้านการทำแผนตัวเลข โดยใช้งบประมาณ	ความถี่/ร้อยละ					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล	ลำดับ
	5	4	3	2	1				
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการ บริหารงบประมาณบริหาร จัดการของจังหวัด/กลุ่ม จังหวัดให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์	28 (19.40)	88 (61.10)	28 (19.40)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.00	0.626	มาก	2
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการ บริหารงบประมาณเหลือ จ่าย/งบประมาณ ที่มีรายการยกเลิกโครงการ	42 (29.20)	70 (48.60)	30 (20.80)	2 (1.40)	0 (0.00)	4.04	0.792	มาก	1
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการ บริหารการใช้จ่าย งบประมาณให้เป็นไปตาม เป้าหมายการเบิกจ่าย/การ ใช้จ่ายงบประมาณตามที่ รัฐบาลกำหนด	28 (19.40)	82 (56.90)	32 (22.20)	2 (1.40)	0 (0.00)	3.94	0.687	มาก	3
รวม						4.00	0.548	มาก	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.548) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อย่อย พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณเหลือจ่าย/งบประมาณที่มีกรยกเลิกโครงการ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.792) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณบริหารจัดการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.626) และหน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมายการเบิกจ่าย/การใช้จ่ายงบประมาณตามที่รัฐบาลกำหนด ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.687) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22 – 4.29

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามเพศ

(n = 144)

แหล่งความ	เพศ				
	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	0.176	2	0.088	0.374	0.689
ภายในกลุ่ม	33.114	141	0.235		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.22 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่ต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.689 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีเพศต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามอายุ

(n = 144)

แหล่งความแปรปรวน	อายุ		MS	F	p-value
	SS	df			
ระหว่างกลุ่ม	1.045	4	0.261	1.127	0.347
ภายในกลุ่ม	32.244	139	0.232		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.23 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่ต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.347 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีอายุต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 144)

ระดับการศึกษา	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p-value
ปริญญาตรี	52	3.97	0.483	-1.0101	0.273
ปริญญาโท	92	4.06	0.482		

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.24 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของ
เจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่ต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565
ที่ต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.273 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด
และแผนพัฒนาจังหวัดที่มีอายุต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามประเภทตำแหน่ง

(n = 144)

แหล่งความ	ประเภทตำแหน่ง				
	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	0.374	2	0.187	0.800	0.451
ภายในกลุ่ม	32.916	141	0.233		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.25 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่ต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.451 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามสังกัดหน่วยงาน

(n = 144)

แหล่งความแปรปรวน	สังกัดหน่วยงาน				
	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	1.358	2	0.679	2.998	0.053
ภายในกลุ่ม	31.932	141	0.226		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.26 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่ต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.053 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีสังกัดหน่วยงานต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

(n = 144)

แหล่งความ แปรปรวน	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				
	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	3.929	3	1.310	6.245	0.001*
ภายในกลุ่ม	29.360	140	0.210		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.27 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของ
เจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่แตกต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่
กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำ
แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความสำเร็จ
ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราช
กฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน

ผู้ศึกษาจึงนำผลการวิเคราะห์นี้ไปทดสอบด้วยวิธีเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple
Comparisons) โดยวิธีการทดสอบแบบ Least Significant Differenced (LSD) การทดสอบความ
แตกต่างโดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นรายคู่

		(n = 144)			
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		ต่ำกว่า 5 ปี	3.95	-0.04	-0.51*
6 – 10 ปี	3.99			-0.47*	0.06
11 – 15 ปี	4.46				0.53*
16 ปีขึ้นไป	3.93				

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำ
แผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงาน
เชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า ระดับความสำเร็จ
ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยรวม แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่

ระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565
มากกว่าระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี กับระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี โดยมีผลต่าง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.51

ระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565
มากกว่าระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี กับระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี โดยมีผลต่าง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.47

ระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565
ระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปมากกว่าระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี โดยมีผลต่าง
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53

สรุป การเปรียบเทียบด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มากกว่า ผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี รองลงมา ผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี และสุดท้ายที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11 - 15 ปี มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 6 - 10 ปี

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ

(n = 144)

แหล่งความแปรปรวน	ประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ				
	SS	df	MS	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม	0.376	3	0.125	0.534	0.660
ภายในกลุ่ม	32.913	140	0.235		
รวม	33.289	143			

*P-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 4.29 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่แตกต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.660 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการต่างกัน มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน

**ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565**

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (beta) และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

(n = 144)

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE est	beta	t	p-value
ค่าคงที่	2.175	0.201	-	10.801	0.000*
ด้านบุคลากร	-0.223	0.044	-0.330	-5.036	0.000*
ด้านงบประมาณ	0.164	0.064	0.225	2.569	0.011*
ด้านทรัพยากร	0.306	0.071	0.383	4.306	0.000*
ด้านวิธีการทำงาน	0.226	0.068	0.283	3.312	0.000*

*P-value ≤ 0.05

R = 0.723 Overall F = 38.020 p-value = 0.000

R² = 0.509 SE est = 0.338

จากตารางที่ 4.30 จากการทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย 1 ด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ค่า p-value ที่ได้เท่ากับ 0.000 จึงน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภาพรวมทำนายได้ร้อยละ 50.90 (R² = 0.509) ซึ่งปัจจัยแต่ละตัวแปรมีความสำคัญต่อตัวแปรตามเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านทรัพยากร (Beta = 0.383) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร (Beta = - 0.330) ด้านวิธีการทำงาน (Beta = 0.283) และด้านงบประมาณ (Beta = 0.225)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด จำนวน 188 คน และได้แบบสอบถามกลับมาในสภาพสมบูรณ์ จำนวน 144 คน โดยผลการศึกษาสามารถสรุปได้เป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อเสนอแนะในการศึกษา

1. สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาค้นคว้าอิสระ “เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” สรุปได้ดังนี้

1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 144 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.60 อายุ 25 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.20 มีระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 63.90 ตำแหน่งข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 84.70 สังกัดหน่วยงานกลุ่มงานยุทธศาสตร์และ

ข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 69.40 ระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 มีประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป หรือมีประสบการณ์ด้านแผนสูง คิดเป็นร้อยละ 36.10

1.2 สรุปผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 144 คน ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 โดยเรียงลำดับแต่ละด้านจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านวิธีการทำงาน ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากร และด้านบุคลากร ตามลำดับ

ด้านวิธีการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีปฏิทิน/แผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากมีการวางแผนที่ดีและมีการกำหนดเวลาและกิจกรรมที่ต้องทำอย่างชัดเจน ซึ่งช่วยให้หน่วยงานสามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดความสับสนและความไม่แน่นอนในการทำงาน ทำให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถมุ่งเน้นไปที่การดำเนินงานตามแผนได้อย่างเต็มที่

ด้านงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากหน่วยงานปฏิบัติมีการวางแผนงบประมาณทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเป็นไปอย่างโปร่งใสและมีความเป็นธรรม ซึ่งช่วยเพิ่มความไว้วางใจและการยอมรับจากทุกฝ่าย

ด้านทรัพยากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากบุคลากรสามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น สามารถทำงานร่วมกับทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับมีการสื่อสารและการประสานงานระหว่างบุคลากรได้ดี

ด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.16 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากหน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนี้รวมถึงการจัดฝึกอบรม การจัดสัมมนา และการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของบุคลากร

1.3 สรุปการศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 144 คน มีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 โดยเรียงลำดับแต่ละด้านจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ ด้านการเลือกทางเลือก ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ ด้านการประเมินทางเลือก และด้านการกำหนดทางเลือกตามลำดับ

ด้านกำหนดวัตถุประสงค์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากมีการชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดทำแผนที่ชัดเจนช่วยให้บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนา ทำให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดค่าเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากตัวชี้วัดค่าเป้าหมาย (KPIs) ช่วยให้การดำเนินงานมีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ว่าผลลัพธ์ที่ได้ตรงตามที่วางแผนไว้ อีกทั้งหน่วยงานปฏิบัติสามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถระบุปัญหาและข้อบกพร่องได้อย่างรวดเร็ว และทำให้สามารถปรับปรุงและแก้ไขได้ทันที

ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดแนวทางขั้นตอนการอนุมัติ/มอบอำนาจการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากขั้นตอนการอนุมัติและมอบอำนาจการดำเนินโครงการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและไม่ติดขัด ส่งผลให้โครงการต่างๆ สามารถเริ่มต้นและดำเนินไปได้ตามแผนที่วางไว้

ด้านการเลือกทางเลือก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดเรียงโครงการตามกรอบวงเงินงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินเป็นไปอย่างมีระบบและตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้สามารถใช้ทรัพยากรการเงินในโครงการที่มีความสำคัญและมีผลกระทบสูงต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างเต็มที่

ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ศักยภาพถูกนำมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้การวางแผนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้อย่างตรงจุด ทำให้แผนพัฒนามีความสมบูรณ์และมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณเหลือจ่าย/งบประมาณที่มีการยกเลิกโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด

ด้านการประเมินทางเลือก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดลำดับความสำคัญของแผนงาน/โครงการอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจาก หน่วยงานที่มีการบริหารงบประมาณเหลือจ่ายได้ดี ช่วยให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างเต็มที่และไม่สูญเสียงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร การบริหารนี้ทำให้มีการจัดสรรงบประมาณให้ตรงกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้ดี ลดการสูญเสียของงบประมาณและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่าย

ด้านการกำหนดทางเลือก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานปฏิบัติมีการตรวจสอบการพิจารณาครั้งกรองแผนงาน/โครงการที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เนื่องจากมีกระบวนการครั้งกรองที่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐาน ช่วยให้การตรวจสอบแผนงาน/โครงการมีความเป็นธรรมและโปร่งใส ลดความเสี่ยงในการเลือกโครงการที่อาจจะมีความลำเอียงหรือไม่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่

1.4 สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของปัจจัยที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ Independent t-Test และในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติ F-Test พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน และประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการต่างกัน มีระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและ

กลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.5 สรุปผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ

ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อการศึกษาปัจจัยการประสานงานภายในที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรที่ทำการศึกษาของสมมติฐาน พบว่า ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านทรัพยากร และด้านวิธีการทำงาน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษาที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ คือ

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน และ 2) ปัจจัยของการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย 1 ด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐานการศึกษา	ผลการทดสอบ	
	สมมติฐาน	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่หน่วยงานปฏิบัติที่แตกต่างกันมีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่แตกต่างกัน		
1. เพศ		✓
2. อายุ		✓
3. ระดับการศึกษา		✓
4. ประเภทตำแหน่ง		✓
5. สังกัดหน่วยงาน		✓
6. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	✓	
7. ประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ		✓
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย 1 ด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565		
1. ด้านบุคลากร		✓
2. ด้านงบประมาณ		✓
3. ด้านทรัพยากร		✓
4. ด้านวิธีการทำงาน		✓

2. อภิปรายผลการศึกษา

2.1 ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านกำหนดวัตถุประสงค์ และอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือปฏิบัติ ด้านการเลือกทางเลือก ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ ด้านการประเมินทางเลือก และด้านการกำหนดทางเลือก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะด้านการกำหนดทางเลือก หน่วยงานปฏิบัติยังขาดการเปลี่ยนแปลงนโยบายในการกำหนดวิธีการพิจารณากลับกรองแผน/โครงการที่ชัดเจน การตรวจสอบการพิจารณากลับกรองแผน/โครงการที่เหมาะสม และการกำหนดวงเงินงบประมาณในแต่ละประเด็นการพัฒนาจากระดับส่วนกลางไปสู่ระดับพื้นที่ นอกจากนี้ นโยบายจากส่วนกลางที่ไม่มีความชัดเจน ลำช้า รวมถึงมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณ ส่งผลให้การวิเคราะห์แผนงาน/โครงการไม่สามารถกำหนดทางเลือกได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของนัยนา คำภักดี (2560) ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ด้านความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ปัญหาด้านการประสานงานด้านนโยบายจากส่วนกลาง หน่วยงานส่วนกลางคือ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เมื่อมีการกำหนดนโยบาย ขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติแล้ว แต่ในบางครั้งมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายทำให้มีการกำหนดระยะเวลาในการจัดทำแผนที่จำกัดและกระชั้นชิดเกินไป และยังสอดคล้องงานวิจัยของณัฐ สิทธิ คำอุ่น (2566) ทำการศึกษาเรื่อง การบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) จังหวัดน่าน ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจผิดถึงวัตถุประสงค์หลักในการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ ส่งผลให้การจัดทำแผนไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมได้ ดังนั้น ต้องให้ความสำคัญการสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้จัดทำแผน

2.2 การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน สังกัดหน่วยงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน และประสบการณ์การจัดทำแผนและโครงการ จากผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีระดับผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในขณะที่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน และประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ มีระดับความสำเร็จผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ไม่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าจะมีทักษะและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด อีกทั้งยังมีเครือข่ายการทำงานที่กว้างขวาง สามารถสื่อสารและประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงานอาจทำให้เกิดการเข้าใจในบริบทและปัญหาความต้องการของพื้นที่ ซึ่งล้วนส่งผลให้การจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถตอบสนองความต้องการของพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น และแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ผลดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทำให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่เกิดความชำนาญในกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้อง งานวิจัยของ วาริยา กำทองดี (2560) ทำการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ดังนั้น การศึกษานี้จะเน้นให้เห็นว่าระยะเวลาการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการบรรลุความสำเร็จในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

2.3 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ

จากการศึกษาพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ของหน่วยงานปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภาพรวมทำนายได้ร้อยละ 50.90 ($R^2 = 0.509$) ซึ่งปัจจัยแต่ละตัวแปรมีความสำคัญต่อตัวแปรตามเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านทรัพยากร ($Beta = 0.383$) รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ($Beta = -0.330$) ด้านวิธีการทำงาน ($Beta = 0.283$) และด้านงบประมาณ ($Beta = 0.225$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านวิธีการทำงานส่งผลต่อการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อาจเนื่องมาจาก หน่วยงานปฏิบัติมีการมอบหมายที่ชัดเจน ช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานได้อย่างมีระเบียบ ซึ่งจะทำให้สามารถดำเนินการตามแผนพัฒนาได้อย่างเป็นระบบ ลดความสับสนและข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ง่ายต่อการปฏิบัติ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ที่กล่าวว่า ให้มีการบูรณาการทุกภาคส่วนในพื้นที่ ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562 มีการกำหนดกลไกการจัดทำแผน และแนวในการจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ ตลอดจนแนวทางในการประสานแผนระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณส่งผลต่อการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อาจเนื่องมาจากการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดต้องเริ่มจากการวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างรอบคอบ โดยการระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน รวมถึงการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับแต่ละโครงการ การประเมินความสำคัญและความเร่งด่วนของโครงการแต่ละรายการจะช่วยให้หน่วยงานสามารถใช้จ่ายได้อย่างคุ้มค่ามากขึ้น อีกทั้งมีการติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้หน่วยงานสามารถประเมินประสิทธิภาพของการใช้จ่ายได้ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบว่าโครงการที่ดำเนินการอยู่สามารถสร้างผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ การมีระบบการประเมินผลที่ชัดเจนจะทำให้หน่วยงานสามารถปรับกลยุทธ์การใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

กำหนดให้ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องแสดงแหล่งที่มาและประมาณการรายได้ ผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการจ่ายเงิน และความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่าง ๆ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรส่งผลต่อการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อาจเนื่องมาจาก หน่วยงานปฏิบัติมีทรัพยากรที่เพียงพอและทันสมัยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินงานในแต่ละหน่วยงาน ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยจะช่วยให้บุคลากรสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ โดยเฉพาะในงานที่ต้องการข้อมูลที่ถูกต้องและทันเวลา เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลหรือการจัดการประชุม ซึ่งการมีทรัพยากรที่เหมาะสมทำให้หน่วยงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านบุคลากรส่งผลต่อการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก 1) หน่วยงานปฏิบัติมีปัญหาขาดแคลนบุคลากร 2) มีการโยกย้ายข้าราชการทั้งระดับผู้บริหารและระดับฝ่ายปฏิบัติบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเกิดความล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ขาดความต่อเนื่องทั้งในส่วนของนโยบายและการปฏิบัติ รวมถึง 3) กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีความซับซ้อนต้องอาศัยบุคลากรที่มีความชำนาญแต่บุคลากรขาดประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จึงส่งผลให้การจัดทำแผนมีคุณภาพที่ลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรายุทธ์ เรื่องขจรไฟโรจน์ (2565) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีในระดับพื้นที่แบบบูรณาการ กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 2 ผลการศึกษาพบว่า ด้านบุคลากรที่ไม่เพียงพอหรือโยกย้ายบ่อยที่มีประสพการณ์สูงออกไปยังตำแหน่งอื่น ทำให้ความรู้และทักษะที่สะสมหายไปจากหน่วยงาน ส่งผลให้คุณภาพในการจัดทำแผนและการพัฒนาลดลง

สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรัฏฐิกา ภานุกรกุล (2563) ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) พบว่า สถานที่ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระดับความเห็นด้วยกับประเด็นความพร้อมของบุคลากรที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าในการพัฒนาการบริหารงบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออก 1 ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพ และบรรลุผลสัมฤทธิ์ของพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 และตามแนวความคิดการประสานงานของสถาบันดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย, (2553) ที่กล่าวว่า การประสานงานที่ดี จะช่วยให้การทำงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยประหยัดเวลา เงิน วัสดุ และสิ่งของต่างๆ ในการทำงาน ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของงาน และสร้างความกลมเกลียว ความเข้าใจอันดีและความสามัคคี อีกทั้งช่วยขจัดข้อขัดแย้งในการทำงาน ป้องกันการก้าวก่ายหน้าที่ ขจัดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อนหรือเหลื่อมล้ำกัน ก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีม รวมถึงเข้าใจข้อเท็จจริงและปัญหาของหน่วยงานอื่นนำไปสู่การกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และลู่ทางการปรับปรุงงานต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการศึกษา

3.1 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

จากผลการศึกษาในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

1. ทีมบูรณาการกลาง (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานปรมาณ และกระทรวงมหาดไทย) ควรประสานความร่วมมือเพื่อวางกรอบนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการจัดทำแผนให้มีความชัดเจนและแจ้งให้จังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนราชการทราบล่วงหน้า เร็วขึ้น เพื่อให้มีระยะเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและควรกำหนดปฏิทินการจัดทำแผนของส่วนราชการ จังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกัน เพื่อให้แผนในระดับต่าง ๆ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ลดปัญหาความซ้ำซ้อนของโครงการ และการขาดประสิทธิภาพการดำเนินงานจากข้อจำกัดด้านระยะเวลา และหลักเกณฑ์ เนื่องจากที่ผ่านมา มีระยะเวลาจำกัดส่งผลให้แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด มีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ ขาดการบูรณาการและการเชื่อมโยงการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่ และในขณะเดียวกันก็ขาดการสะท้อนความต้องการ และปัญหาในระดับพื้นที่สู่

2. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติควรกำหนดเครื่องมือที่สามารถเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เช่น ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม โดยใช้เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) หรือระบบข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบคลุม และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์และวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สำนักงบประมาณควรมีการวางแผนการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละโครงการ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกด้านที่จำเป็นในการพัฒนา อีกทั้งควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความสามารถและความชำนาญในการดำเนินงาน

4. กระทรวงมหาดไทยควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรมพัฒนาเสริมสร้างองค์ความรู้ การศึกษาแนวทางปฏิบัติขั้นตอนการดำเนินงาน ระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาในครั้งถัดไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น วัฒนธรรมองค์กร การสนับสนุนจากผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา

2. ควรทำการวิจัยในพื้นที่ที่มีบริบทและลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น พื้นที่ชนบทและพื้นที่เมืองเพื่อเปรียบเทียบและหาข้อสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนาในแต่ละบริบท

3. ควรทำการสำรวจความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เช่น ข้าราชการ ประชาชน และผู้บริหาร เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาให้ตรงกับความต้องการและคาดหวังของทุกฝ่าย

4. ควรทำการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของการบูรณาการแผนพัฒนา เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถวัดความสำเร็จและประเมินผลของแผนพัฒนาได้อย่างครบถ้วนและเป็นระบบ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

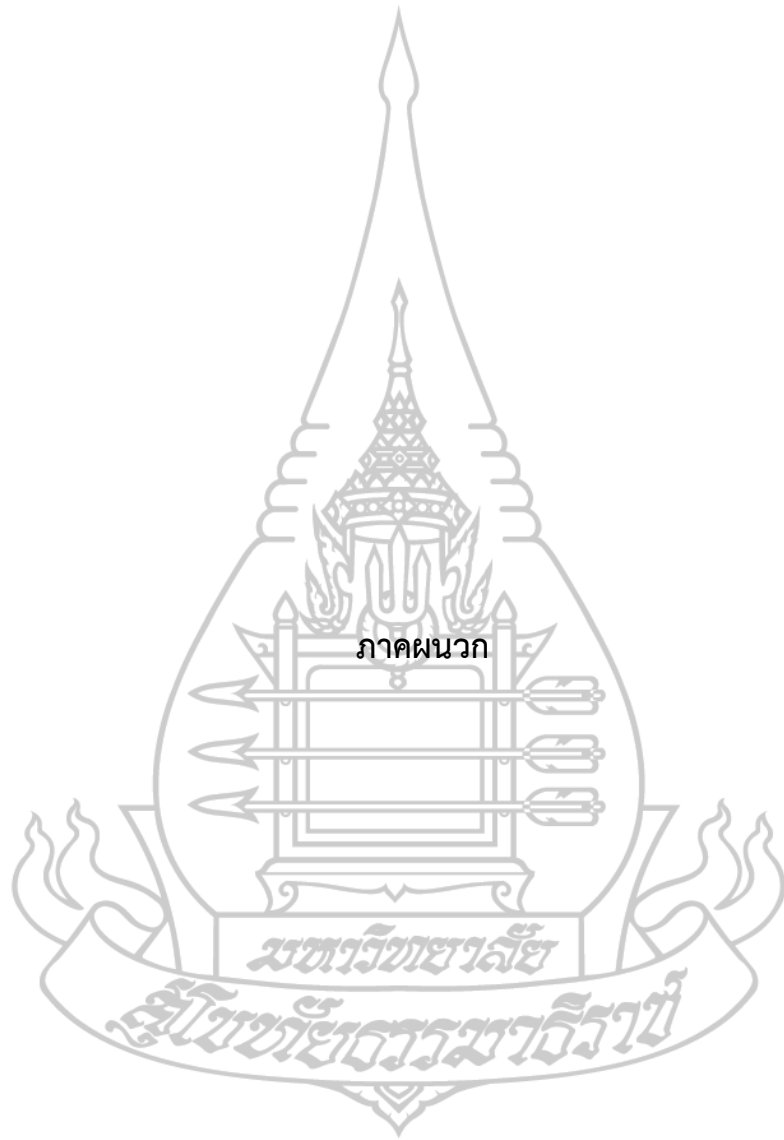
- กรรณิการ์ พะขำนิ. (2556). การประเมินกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- จิรัฐธิกา ภาณุกรกุล. (2563). แนวทางการพัฒนาการบริหารงบประมาณและการจัดทำแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง). [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรายุทธ์ เรืองขจรไพโรจน์. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีในระดับ พื้นที่แบบบูรณาการ กรณีศึกษากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง 2. [รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ณัฐสิทธิ คำอ่อน. (2566). การบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) จังหวัดน่าน. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). การวางแผน (5 ed.). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนากร รวียงวงศ์. (2558). การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2557 – 2560. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 – 2570. เข้าถึงได้จาก <http://www.pad.moi.go.th/images/form-download/2.%20%20หลักเกณฑ์จัดทำแผนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด%20พ.ศ.%202568%20-%202570.pdf>. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2567.
- นริกาญจน์ งดกระโทก. (2560). การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนพัฒนาจังหวัดชลบุรีกับแผนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง และแผนระดับชาติ. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นัยนา คำภักดี. (2560). กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น. [ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- นิพนธ์ บัวบาน, ทรงพร หาญสันติ และ ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ. (2023). การยอมรับเทคโนโลยีและความสำเร็จของระบบสารสนเทศที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้โดยมีความพึงพอใจของผู้ใช้งานเป็นตัวแปรส่งผ่าน กรณีศึกษาแอปพลิเคชัน Krungthai NEXT. *วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์* ปีที่ 17 ฉบับที่ 27 กรกฎาคม - ธันวาคม 2566. เข้าถึงได้จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/KAB/article/view/258004/182678>. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2567
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2545). *นโยบายและการวางแผน : หลักการและทฤษฎี (7 ed.)*. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- แผนปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง). (2564). *ราชกิจจานุเบกษา*, 138 (ตอนพิเศษ 44ง).
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570). (2565). *ราชกิจจานุเบกษา*, 139 (ตอนพิเศษ 258ง).
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). (2566). *ราชกิจจานุเบกษา*, 140(ตอนพิเศษ 51ง).
- พยอม วงศ์สารศรี. (2548). *องค์การและการจัดการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภา.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565. (2565). *ราชกิจจานุเบกษา*, 139(51ก).
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (2546). *ราชกิจจานุเบกษา*, 120(100ก).
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562. (2562). *ราชกิจจานุเบกษา*, 136(56ก).
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550. (2550). *ราชกิจจานุเบกษา*, 124(55ก).
- มยุรี สมุทรศรี. (2558). *ปัญหาการบริหารงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดมหาสารคาม*. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต 'ไม่ได้ตีพิมพ์']. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580), (2561). *ราชกิจจานุเบกษา*, 135(82ก).
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562. (2562). *ราชกิจจานุเบกษา*, 136(ตอนพิเศษ 149ง).
- รัฐกร ชนวงษ์. (2563). *แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี กรุงเทพมหานคร*. [ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง) 'ไม่ได้ตีพิมพ์']. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา*, 134(40ก).
- วาริยา กำทองดี. (2560). *สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี พ.ศ. 2557 – 2560 สำนักงานจังหวัดสกลนคร*. [รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2553). *เทคนิคการประสานงาน*. เข้าถึงได้จาก http://www.stabundamrong.go.th/web/book/53/b18_53.pdf. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2567.
- สมพิศ โห้งาม. (2552). *นโยบายและการวางแผนการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2566). *แผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. 2567) ของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย*. เข้าถึงได้จาก <https://drive.google.com/drive/folders/1UTzUrveSuqEeJ6nx7TF5WQ4M9TgWk5F>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567.
- _____. (2566). *แผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. 2567) ของกระทรวงมหาดไทย*. เข้าถึงได้จาก https://drive.google.com/file/d/1SvjFwfmwVuHWLLe5Mm3b_okl70VztZeX/view. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2548). *รายงานผลการติดตามประเมินผลการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ : 3 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9*. เข้าถึงได้จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9505 สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2567.
- สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2562). *ความรู้พื้นฐานสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด*. เข้าถึงได้จาก <https://pubhtml5.com/ayvh/yifp/>. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2567.
- _____. (2562). *คู่มือการจัดทำและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2552). *แผนกับการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด*. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2566). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา*. เข้าถึงได้จาก https://www.soc.go.th/wp-content/uploads/2023/09/history_66.pdf สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2567.

สุภัค เนียมสูงเนิน. (2554). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนต่อการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล
ตำบลหมอนนาง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. [ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมราชา

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยสุรินทร์ราชภัฏ

สุรินทร์ราชภัฏราชภัฏ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.ขวัญณภิส รัชตะวรรณ	อาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
2. นายสรารุช สุขรีน	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร ราชการจังหวัด สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร ราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
3. นางสาวมณฑนา สีนนะ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผนรวม สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๕๕๕๐

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ขวัญณภิส รัชตะวรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ" ตามโครงการการศึกษา ค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพพล อัครชาติ ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและ สอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๕-๗๕๙-๑๐๓๕

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๔๘๓-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๖๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/น ๕๕๐

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสราวุธ สุขรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ" ตามโครงการการศึกษา ค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพพล อัครชาติ ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๕-๗๕๙-๑๐๓๕

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๘๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๓๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๕๕๐

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวมณฑนา สิบนะ

(ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผนรวม สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ" ตามโครงการการศึกษา ค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพพล อัครชาติ ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชาแนวปฏิบัติและ สอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๕-๗๕๕-๑๐๓๕

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๘๘๘๑-๖

โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๕๗๖

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ	จำนวน ๑ ชุด
	๒. แบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพพล อัครชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในรูปแบบ Google Form จากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบในการศึกษาเพื่อให้งานวิจัยแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ได้แนบ QR Code สำหรับการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ซึ่งอยู่ด้านล่างหนังสือฉบับนี้ หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๕-๗๕๙-๑๐๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

QR Code สำหรับ
ตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๘๘๑-๖
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๗/บ ๕๗๖

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้ากลุ่มจังหวัดทุกกลุ่มจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพพล อัครชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในรูปแบบ Google Form จากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบในการศึกษาเพื่อให้งานวิจัยแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ได้แนบ QR Code สำหรับการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ซึ่งอยู่ด้านล่างหนังสือฉบับนี้ หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อกับนักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๕-๗๕๙-๑๐๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษา หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

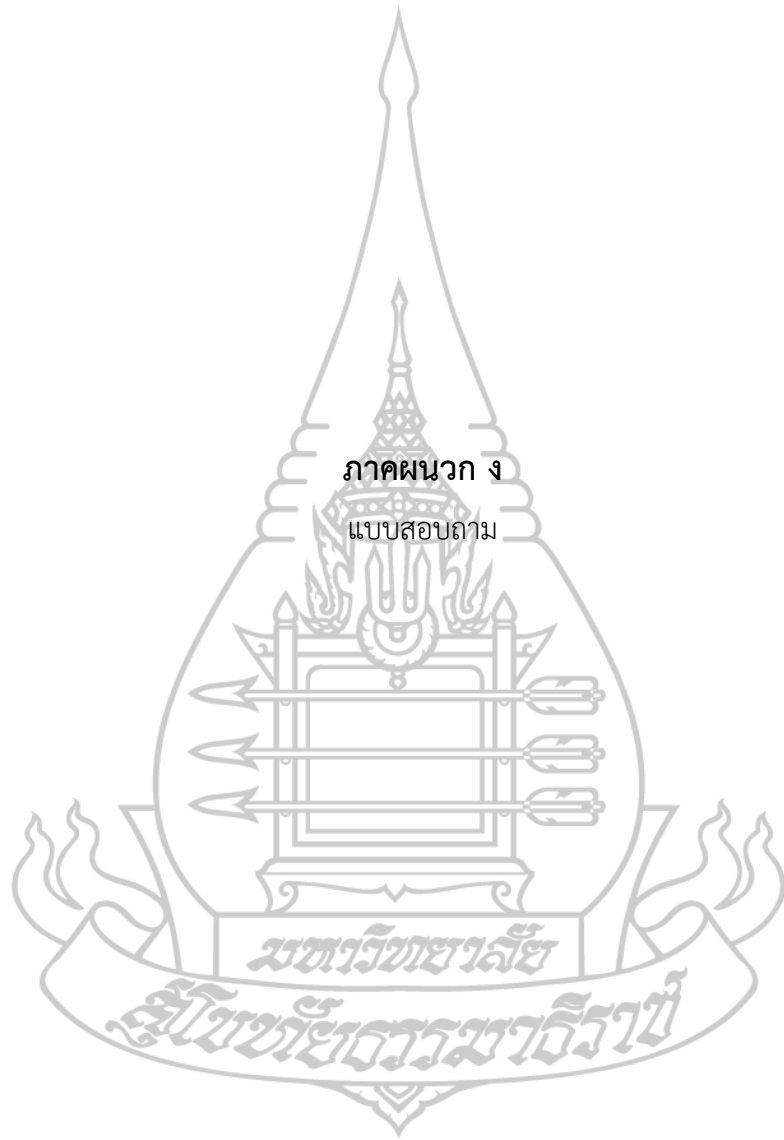
QR Code สำหรับ
ตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิน ชินะโชติ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. ๐๒-๕๐๔๘๓๘๓-๖

โทรสาร. ๐๒-๕๐๓๓๖๑๒

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ

เรียน ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด
และข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ด้วยข้าพเจ้า นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการจัดการ วิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ แขนงวิชาบริหาร
รัฐกิจ มีความประสงค์ที่จะสำรวจข้อมูลสัมฤทธิ์ผลของการประสานในการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 : ศึกษากรณี
หน่วยงานปฏิบัติ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรฯ ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบ
แบบสอบถามด้วยความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริงของท่านมากที่สุดและครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน
เพื่อเป็นประโยชน์ทางการศึกษาวิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการประสานในการจัดทำและบูรณาการ
แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565
: ศึกษากรณีหน่วยงานปฏิบัติ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการประสานงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำนวน 27 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 จำนวน
1 ข้อ

ในการนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการช่วยตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ทั้งนี้
ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นความลับ จะไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล และจะไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ตอบ
แบบสอบถามแต่ประการใด โดยจะนำไปสรุปผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง
 3. LGBTQ+ / อื่น ๆ

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี 2. 25 – 35 ปี
 3. 36 – 45 ปี 4. 46 – 55 ปี
 5. 55 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. ปริญญาโท 4. ปริญญาเอก

4. ประเภทตำแหน่ง

1. ลูกจ้างเหมาบริการ 2. ลูกจ้างประจำ
 3. พนักงานราชการ 4. ข้าราชการ

5. สังกัดหน่วยงาน

1. กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัด
 2. กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
 3. กลุ่มงาน อื่น ๆ

6. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

1. ต่ำกว่า 5 ปี 2. 6 – 10 ปี
 3. 11 - 15 ปี 4. 16 ปีขึ้นไป

7. ประสบการณ์การทำงานด้านแผนและโครงการ

1. ต่ำกว่า 1 ปี (ไม่มีประสบการณ์ด้านแผน)
2. 1 – 2 ปี (เคยมีประสบการณ์ด้านแผน 1 รอบวงจรแผน)
3. 2 - 5 ปี (มีประสบการณ์)
4. 5 ปีขึ้นไป (มีประสบการณ์ด้านแผนสูง)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านการประสานงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำนิยาม “หน่วยปฏิบัติ” หมายถึง จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่เป็นหน่วยจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ปัจจัยด้านการประสานงาน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านบุคลากร					
1. หน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรจำนวนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถและทัศนคติที่ดีในการทำงาน เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อและพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ					
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ด้านงบประมาณ					
4. หน่วยงานปฏิบัติมีงบประมาณเพียงพอในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
5. หน่วยงานปฏิบัติมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
6. หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณเป็นไปตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่กำหนดได้					

ปัจจัยด้านการประสานงาน	ระดับการมีส่วนร่วม				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านทรัพยากร					
7. หน่วยงานปฏิบัติมีทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานจำนวนเพียงพอ ทันสมัย และพร้อมใช้งาน					
8. หน่วยงานปฏิบัติสามารถใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่า					
9. หน่วยงานปฏิบัติมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการใช้ทรัพยากร รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล					
ด้านวิธีการทำงาน					
10. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
11. หน่วยงานปฏิบัติมีการมอบหมายงานที่ชัดเจน เข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติ รวมถึงมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรภายในหน่วยงาน					
12. หน่วยงานปฏิบัติมีปฏิทิน/แผนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน					
13. หน่วยงานปฏิบัติมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน					

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำแผนและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำนิยาม “หน่วยปฏิบัติ” หมายถึง จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่เป็นหน่วยจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	ระดับความสำเร็จ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
ด้านกำหนดวัตถุประสงค์					
1. หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงหลักเกณฑ์การจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน					
2. หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงกรอบวงเงินการจัดสรร งบประมาณที่ชัดเจน					
3. หน่วยงานปฏิบัติมีการชี้แจงทำความเข้าใจกระบวนการ จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด					
ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์					
4. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ความเชื่อมโยง นโยบาย ในทุกระดับ					
5. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมของโลกและประเทศ					
6. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาภาค กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ประกอบการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
7. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อนและ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่					
ด้านการพิจารณาและกำหนดสมมติฐาน					
8. หน่วยงานปฏิบัติมีการทบทวนและกำหนดประเด็นการ พัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
9. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดค่า เป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	ระดับความสำเร็จ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
10. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
ด้านการกำหนดทางเลือก					
11. หน่วยงานปฏิบัติมีการวิเคราะห์ข้อเสนอการจัดทำ แผนงาน/โครงการที่หลากหลาย					
12. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการพิจารณาถ่วง แผน/โครงการที่ชัดเจน					
13. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดเครื่องมือทางวิชาการเพื่อใช้ ในการวิเคราะห์แผนงาน/โครงการที่น่าเชื่อถือ					
14. หน่วยงานปฏิบัติมีการตรวจสอบการพิจารณาถ่วง แผนงาน/โครงการที่เหมาะสม					
ด้านการประเมินทางเลือก					
15. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณา แผนงาน/โครงการภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัดอย่างชัดเจน					
16. หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความเหมาะสมของ แผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดค่าเป้าหมายตาม ประเด็นการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
17. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดลำดับความสำคัญของ แผนงาน/โครงการอย่างชัดเจน					
ด้านการเลือกทางเลือก					
18. หน่วยงานปฏิบัติมีการพิจารณาความสอดคล้องของ แผนงาน/โครงการที่เป็นตัวชี้วัดสำคัญของประเด็นการ พัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					
19. หน่วยงานปฏิบัติมีการจัดเรียงโครงการตามกรอบเงิน งบประมาณ					
20. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด					

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	ระดับความสำเร็จ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
21. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดทางเลือกที่สอดคล้องกับ ประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่					
ด้านการลงมือปฏิบัติและสร้างแผนสนับสนุนการลงมือ ปฏิบัติ					
22. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการ อนุมัติ/มอบอำนาจการดำเนินโครงการ					
23. หน่วยงานปฏิบัติมีการเตรียมการรองรับกรณีการปรับ แผนงาน/การโอนเปลี่ยนแปลงโครงการตามความจำเป็น					
24. หน่วยงานปฏิบัติมีการกำหนดวิธีการติดตามและประเมิน ความคุ้มค่าของโครงการ					
ด้านการทำแผนตัวเลขโดยใช้งบประมาณ					
25. หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณบริหารจัดการ ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์					
26. หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารงบประมาณเหลือจ่าย/ งบประมาณที่มีการยกเลิกโครงการ					
27. หน่วยงานปฏิบัติมีการบริหารการใช้จ่ายงบประมาณให้ เป็นไปตามเป้าหมายการเบิกจ่าย/การใช้จ่ายงบประมาณ ตามที่รัฐบาลกำหนด					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการจัดทำและบูรณาการแผนพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวพัชรมัย โภคาเทพ
วัน เดือน ปี เกิด	9 ธันวาคม 2534
สถานที่เกิด	Click or tap here to enter text.
ที่อยู่ปัจจุบัน	สังกัดสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
ประวัติการศึกษา	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ประวัติการทำงาน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

